

213.2

கழகங்கள்

UNITED BOOK CENTRE

- சிறிலங்கா தேசிய நூலபிவிருத்தி சபை அங்கத்தவர்
- பாடசாலைப் புத்தகங்கள் உபகரணங்கள்
- சகல விதமான CR கொம்பி வகைகள்
- காரியாலய உபகரணங்கள்
- சினிமாய் பத்திரிகைகள்
- இலங்கை, இந்திய வெளியீட்டாளர்களின் சகல புத்தகங்கள்
- கடதாசி ஆலைக் கூட்டுத்தாபன தயாரிப்புகள்
- அச்சகத்துக்கு தேவையான கடதாசி வகைகள் மை (INK)
- போட்டோ பிரதி டோனர் (TONNER) வகைகள்
- ரெலெக்ஸ், பெக்ஸ் சுருள்கள்
- திருமணம், பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்கள்
- பத்திரிகைகள் INVITATION CARDS

யூனைற்றட் புத்தகசாலை

இல. 75 A, முனை வீதி, மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி 065 - 22452

கீழ்க்கொளி

[கலை, கலாசார காலாண்டுச் சஞ்சிகை]

ஒளி : 5

(98 சித் — ஆனி)

கதிர் , 2

பிரதம ஆசிரியர் :

எஸ். எஸ். சூரியகாந்தன்

துணை ஆசிரியர் :

J. சித்திக்கீன்

சஞ்சிகைக் குழு ,

மா. அமிர்தலிங்கம்

அ. தேவராஜ்

க. சந்திரலிங்கம்

மா. மகேந்திரன்

சா. யோகேஸ்வரி

விலை ரூபா: 15/-

தொடர்பு :

“கீழ்க்கொளி”

விலசாய பீடம்,

கீழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,

வந்தாறுமுலை,

செங்கலடி.

உள்ளே

01. இதயத்திலிரு	... 02
02. கவிதை	... 03
03. எழுதுமுறை	... 04
04. பாரதியின்	... 09
05. ஓர் அறிமுகம்	... 13
06. பிரதியின்	... 17
07. சமாதானம்	... 26
08. சிறுகதை	... 28
09. கவிதை	... 32
10. வாழை	... 33
11. தமிழரது	... 34
12. நீரியல்	... 37
13. குறுக்கெழுத்	... 39

எமது இதயத்திலிருந்து.....

இம்முறை கிழக்கொளி பல புதிய சிறப்பம்சங்களுடன் வெளிவந்திருப்பது கிழக்கொளியின் வளர்ச்சிக்கு "விற்றரின்" குளிசை போன்றிருக்கின்றது கடந்த இரண்டு வருடங்களின் பின் கிழக்கொளியின் ஒளி: 5 இன் கதிர்: 1ஐ ஒரு கட்டியமாகவே வெளியிட்டிருந்தோம். அரசர் வீதியுலா வருமுன் கட்டிய காரணை அனுப்புவது போன்று கடந்த இதழை ஒரு கட்டிய காரணாக வெளியிடவேண்டி ஏற்பட்டது. என்னவோ, இப்போது அரசரே பலனிவரத்தொடங்கி விட்டதால் வாசகர் நெஞ்சங்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருக்குமென்பது எம் நம்பிக்கை.

இன்று கிழக்கிலே உதித்த சஞ்சிகைகள் செய்தித்தாள் என்று இன்னோரன்னைவெல்லாம் வந்த முகவரி கூடத் தெரியாமல் மறைந்து விட்டன. கலை, கலாசாரத்திற்கு பெயர்போன கிழக்கிற்கே இந்தக்கதி என்றால்..... ஆனால் எமது கிழக்கொளியோ என்றும் இருளாமல் தொடர்ந்து ஒளி வீச வேண்டும் என்பது எம் அவா. இருந்தும் கடந்த காலங்களில் இவ்வொளியை அணைக்க வசிய சூறாவளியைக் கூட எதிர்த்து நின்று கலை, இலக்கிய உலகுக்கு ஒளியூட்ட திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளது கிழக்கொளி என்பதைக் கூறிக் கொள்வதில் கிழக்கொளி பெருமையடைகிறது.

இவ்விதமுக்கான ஆக்கங்களை பெருமனதுடன் நல்கிய பெரியார்கள் என்றும் நம் மதிப்பிற்கு மட்டுமல்ல, இலக்கிய உலகிலே கனம் பண்ண வேண்டியவர்கள். இவர்களின் விலைமதிப்பற்ற ஆக்கங்கள் எம் சஞ்சிகைக்கு உயிரூட்டுவதன் மூலம் வாசகர் நெஞ்சங்களுக்கு இதழுட்டுகின்றன. இதேபோல இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ பேரறிஞர்கள் நம்மத்தியில் ஓடுக்கிறார்கள். இவர்களது ஆற்றல்களும் இவ்வொளியிலே கலந்தால், கிழக்கொளி நிச்சயம் கலைவானிலே கொடிகட்டிப்பறக்கும் என்பது திண்ணம்.

கிழக்கொளி தனது 8வது வயதை எட்டாமல் எட்டிப்பிடிக்கும் இவ்வேளையில், அதுமேலும் பல வயதுகளைத்தாண்டி, கலை உலகில் நீடுழிகாலம் வாழ வாசகர்களாகிய உங்கள் ஆசி என்றைக்கும் உண்டு என்பதைக் கூறிக்கொண்டு கிழக்கொளியில் மூழ்கி அதன் ஆழ அகலங்களை எமக்கு அஞ்சலாக்குங்கள் என விநயத்துடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

- ஆசிரியர்

தேனோடு பால்பொங்கும் கிழக்கம்மா தெய்வீகத் திசையெங்குமே உன்புகழம்மா

○ மட்டுநகர் ழுத்தழகு

அனைத்துலகத் தமிழே! இன்பத்தாயே!
அறிவுலகத் தமிழறிஞர்களின் - ஆய்வுக்கடலே!
உன்னருளாலே தமிழ்ப்பேசும் இனமெலாம் ஒன்றினையவே!
உலகத் தமிழே! ஒமென்றே! அருளம்மா!
பொதிகைமலைத் தென்றலின் தாலாட்டே!
பிள்ளைத் தமிழே! மூவேந்தர்களின் புகழேடே!
கதிரைமலை முருகனது அவ்வைத் தமிழே!
கதறியமும் வள்ளியினங்களின் செந்தமிழே!
உலகமெலாம் உன்புகழே! பொங்குதம்மா!
உலகமொழித் தாயே என் வணக்கம்மா!
வலக்கரத்தில் சூலமேந்தும் பாரதித்தாயே!
விழாக்கோலம் சிறப்புறவே சந்தனப் பொட்டேனம்மா!
மீனி சையால் பாரெங்குமே புகழானோமம்மா!
மங்களயாழ் இசையாலே தவவிபுலாநந்தரானோம்!
தேனோடு பால்பொங்கும் கிழக்கம்மா!
தெய்வீகத் திசையெங்கும் உன்புகழம்மா!

ஆசிரியர்: தம்பி, என்னை உமக்குத் தெரியுமா?

முட்டைக் கடைக்காரர்: நீங்க, என்னைப் படிப்பித்த
ஆசிரியர் தானே.

ஆசிரியர்: படிக்கின்ற நேரத்தில நீ என்னிட்ட எவ்வளவோ
முட்டை வாங்கியிருக்கின்றா ஆனால் இப்ப
நான் உன்னிட்ட முட்டை வாங்க வேண்டிய
தாயிருக்கு.

கல்வியூர் பிரமன்

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு அதற்கான “எழுதுமுறை” பற்றிய ஒரு குறிப்பு

● பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சைக்கான தமிழ்ப்பாட விதானத்தில் இப்பொழுது ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு ஒரு முக்கிய அலகாக்கப்பட்டுள்ளமையால், ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு நோக்கப்படும் முறைமை, நோக்கப்பட வேண்டிய முறைமை பற்றிய கரிசனை இப்பொழுது அகலப் பேசப்படும் ஒரு விடயமாகியுள்ளது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை எவ்வாறு படிப்பது, படிப்பிப்பது என்பது பற்றிய வினாக்கள் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களிடையேயும் ஆசிரியர்களிடையேயும் எழும்பியுள்ளன.

இதற்கான பிரதான காரணம் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றினை முற்று முழுதாக எடுத்துக் கூறும் ஒரு தனி நூல் இன்னும் இல்லை என்பதேயாகும். இப்பொழுது இவ்வரலாற்றின் பல அமிசங்களை எடுத்துக் கூறுகின்ற கட்டுரைத் தொகுதிகள் பலவும், குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களை எடுத்து ஆராய்கின்ற நூல்கள் சிலவும், தரவுத் தொகுதிகளான சிலவும் உள்ளன. இவையாவற்றையும் உள்வாங்கி எழுதப்பட்ட ஒரு தனி நூல் இதுவரை இல்லையெனலாம்.

இப்பொழுதுள்ள நூல்கள், கட்டுரைத் தொகுதிகள் அமைந்துள்ள முறைமையிலும், பரீட்சைகளில் வினாக்கள் கேட்கப்படுகின்ற முறைமையிலும் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு என்பது, தரவுக் கோவையாகவே அமைந்துள்ளது. அதாவது எந்த எந்த நூல் யார் யாரால் எழுதப்பட்டன, எந்த எந்த இலக்கிய வடிவங்கள் (புராணங்கள் முதல் புதுக்கவிதை வரை, சிற்றிலக்கிய வகைகள் முதல் சிறு கதை வரை) யார் யாரால் எழுதப்பட்டன என்னும் தரவு பற்றிய மனன அறிவே வேண்டப்படுகின்றது. இதைவிட, எந்த எழுத்தாளர் குழுவைப் புகழ்வது, எவரெவரை வெறுமனே குறிப்பிடுவது என்ற ஒரு சுருத்து நிலை சார்ந்த ஒரு பிரச்சனையுமிருப்பதால், மாணவர்கள் மிகுந்த சிரமத்தை எதிர் நோக்குகின்றனர்.

பரீட்சைகளுக்கும், படிப்பித்தல் முறைமைக்கும் ஒரு நேரடித் தொடர்பு உண்டு. பரீட்சை வினாக்களில் ஏத்தகைய விடயங்கள் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றனவோ அவற்றையே ஆசிரியர் பயிற்றுவிப்பர்.

ஆசிரியர்கள் இவற்றையே சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள் என்ற ஓர் எடுகோளின் அடிப்படையில், பரீட்சை வினாக்கள் தயாரிப்போர் ஒரு குறிப்பிட்ட முறையிலேயே வினாக்களைக் கேட்பர். இது ஒரு விஷேசகழி, இதனை உடைப்பது உண்மையில் வினாத்தரன் தயாரிப்பவர்களினாலேயே முடியும். இவர்கள் தாங்கள் கேட்கின்ற வினாக்கள் மூலம் கற்பித்தவை ஆற்றுப்படுத்தலாம். துரதிர்ஷ்டவசமாக இது நடைபெறுவதில்லை.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் எனும்பொழுது இரண்டு விடயங்கள் தெளிவாகின்றன.

- 1) தமிழிலக்கியம் வேறு சில நாடுகளில் உள்ளது.
- 2) அது ஈழத்திலும் உள்ளது.

ஈழத்தில் அதன் பரிமாணங்கள் யாவை என்பதும் ஈழத்தில் தமிழிலக்கியத்தின் வளர்ச்சியில் காணப்படும் சிறப்பமிசங்கள் (முற்றைய நாடுகளிலே காணப்படாதவை) யாவை என்பதும், தமிழின் பொதுவான இலக்கிய மரபுடன் இவ் ஈழத்தின் இலக்கிய மரபு எவ்வாறு இணைகின்றது என்பதும் மிக முக்கியமான அமிசங்களாகும்.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றின் மிக முக்கியமான அமிசம் இங்கு தமிழிலக்கியம் படைப்போர் எல்லோரும் "தமிழ்" வழி வருகின்ற ஒரே அடையாளத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை இலங்கையில் இரண்டு இனங்கள் தமிழிலக்கியம் படைக்கின்றன-தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள். தமிழகத்திலுள்ள முஸ்லிம்கள் போன்று இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமது மொழியைத் தமது இனத்துவ அடையாளமாகக் கொள்வதில்லை. இதற்கான காரணம் இந்நாட்டில் காலனித்துவ எதிர்ப்புத் தோன்றிய முறைமையிலேயே காணப்பட வேண்டும். சைவம், தமிழ், பௌத்தம், சிங்களம் என்ற அடையாளப்படுத்துகையோடு இனத்தனித்துவம் வலிபுறுத்தப்படத்தொடங்க. முஸ்லிம்கள், தமது மதமான இஸ்லாத்தையே முதன்மைப்படுத்தினர் ஆனால் தமது எழுத்துக்களைப் பிரதானமாகத் தமிழிலே எழுதினர். தாய் மொழியைக்கொண்டு இனத்துவ அடையாளம் காண முடியாத நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

இந்த அமிசம் ஈழத்தில், தமிழகத்தில் இல்லாத ஒரு "இணை நிலைப்பத"த்தை உண்டாக்கவேண்டிய ஒரு தேவையை ஏற்படுத்திற்று "தமிழ் பேசும் மக்கள்" எனும் கோட்பாட்டுருவாக்கம் இதனாலேயே ஏற்பட்டது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைப் படிக்கும் பொழுது இந்த அமிசத்தை மனத்திருத்தல் வேண்டும்.

உண்மையில் இலங்கையில் தமிழை இரண்டு இனங்களும் மூன்று மதங்களும் பகிர்ந்து கொள்கின்றன.

ஈழத்துத் தமிழ் பயில்வின இன்னொரு பிரதான அமிசம், நாடு சிறியதெனினும் இங்குள்ள பிரதேசத்தனித்துவங்கள் முக்கியமானவை என்பதாகும். சமனற்ற வளர்ச்சி காரணமாகவும், பல்வேறு வரலாற்றுக் காரணிகளாலும், இங்கு வாழ்கின்ற தமிழ்பேசும் மக்கள் ஒரே சமயத்தில் தங்கள் பிரதேசத்தனித்துவத்தையும் தங்கள் ஒருமைப் பாட்டையும் வற்புறுத்த வேண்டியிருக்கின்றது. இந்தப் பிரதேசத்தனித்துவங்கள் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சியையும் தீர்மானித்துள்ளது.

தமிழ் நாட்டில் இந்நிலை இல்லை. அங்கு பெருந்த புவியி யற் கூறு இருப்பினும், (அங்கு முக்கியமான மூன்று பண்பாட்டு அலகுகள் உள்ளன என்பர். தென் தமிழ்நாடு, காவேரிப்படுகை நிலம் சேலம் கோயம்புத்தூர் பிரதேசம் செங்கல்பட்டை நான்கா வதாகக் கொள்வர்). சுதந்திரப் போராட்ட கால ஒருமைப்பாடு போன்ற பல காரணிகளினால், பிரதேச வேறுபாடுகள் அங்கு வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. இங்கு அவை வற்புறுத்தப்படவேண்டிய அரசியல் தேவை உள்ளது. (உ-ம் - மலையகம்) தமிழகத்தின் பிரதேச இலக்கியம் இருப்பினும் அவை அவ்வாறு போற்றப்படுவதில்லை.

இவ்வகையில் நோக்கும் பொழுது இலங்கையில் பின்வரும் பிரதேசங்கள் முக்கியமாகின்றன.

மட்டக்களப்பு
திருகோணமலை
வன்னி
யாழ்ப்பாணம்
மன்னார்
வடமேல் பகுதி (புத்தளம், நீர் கொழும்பு)
கொழும்பு
தென்பகுதி
மலையகம்

(அண்மைக்கால அரசியற்போக்குகள் காரணமாக மட்டக்களப்பை, அம்பாறை, மட்டக்களப்பு என்று பிரித்துப்பார்க்க வேண்டிய பண்பாட்டு நியாயப்பாடுகள் உண்டு போலத் தெரிகிறது.)

பிரதேச தனித்துவமும், தேச நிலை ஒருமைப்பாடும் ஒரே நேரத்தில் வற்புறுத்தப்படும் ஒரு நிலையைக் காணலாம்.

இப்பொழுதோ பிரதேச இலக்கியம் என்பது பற்றிப் பேசப் படும்பொழுது முந்நிலும் பிரதேச வட்டத்துக்குள்ளேயே நின்றுகொண்டு, ஒட்டுமொத்தமாகவுள்ள ஒருமைப்பாட்டை வற்புறுத்துவதில்லை. அதாவது இவ்விலக்கியங்கள் பிரதேச இலக்கியங்களாக இருக்குமதே வேளையில் ஈழத்து இலக்கியங்களாகவும் உள்ளன என்ற உண்மையை மறந்து விடக்கூடாது.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம் என்பது எவ்வாறு பல்வேறு குழுமங்களின் தனித்துவமான அமிசங்களை வெளிக்கொணருகின்றது என்பதனை அவதானிக்கும் அதே வேளையில், இவற்றினூடே காணப்படும் பொதுவான அமிசங்கள் யாவை என்பதையும் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

பிரதேச நிலை நின்று பார்க்கும் பொழுது, பிரதேசங்களின் முக்கியத்துவத்தையும், சில பிரதேசங்கள் மற்றையவற்றிலும் பார்க்க முக்கியமடைந்தமைக்கான காரணங்களையும் காய்தல் உவத்தலின்றி அறிதல் வேண்டும்.

இலக்கிய வரலாறு எழுதுதல் பற்றிச் சிந்திக்கும் பொழுது ஒரு முக்கியமான சமூக உண்மையை மனத்திருத்துதல் அவசியம்.

இலக்கியம் என்பது மனித அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு. அதன் பெறுபேறு, ஒரு நாட்டினது அல்லது ஒரு மக்கட் கூட்டத்தினரது இலக்கியம் என்பது அந்தாட்டினது, அல்லது அம்மக்கட் கூட்டத்தினரது அனுபவமாகும். உண்மையில் அந்தச் சமூகத்தில் எந்த வர்க்கங்கள்/குழுக்கள் அதிகாரம் உடையனவோ அவற்றினுடைய அனுபவத்தையே இலக்கியம் பிரதானமாகத் தருமென்பது உண்மையெனினும் முழுச்சமூகத்தினது அனுபவத்தையும் உய்த்தறிந்து கொள்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு உண்டு. இத்தகைய ஒரு கண்ணோட்டத்திலும் ஈழத்தமிழிலக்கியம் பார்க்கப்படவேண்டுவது அவசியமாகும். இலங்கையின் தமிழ்பேசும் மக்களை எதிர்நோக்கிய பிரச்சினைகள் யாவை, இம்மக்களுடைய அனுபவங்கள் யாவை என்பதை வரலாற்று ஒட்டத்திற் பார்க்கும் ஒரு கண்ணோட்டமும் அவசியமாகும்.

ஈழத்து தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஒரு சிலரின் வாழ்க்கைச் சரிதங்களாகப் பார்க்கும் போக்கு உண்மையான இலக்கிய வரலாற்றுப் பார்வையைத் தடை செய்கின்றது. தலைவர்கள் என்போர் காலத்தின் சவாலை ஏற்கும் திறன் பெற்றவர்கள். ஒரு தலைவனுக்கான சமூகத்தேவை இருக்கும் பொழுதுதான் தலைவன் தோன்ற முடியும். வரலாறு என்பது அந்தச் சமூகத்தேவையை இனங்கண்டு, இவர் எப்படி அதனை எதிர் கொண்டார். அதன் விளைவுகள், எதிர் விளைவுகள் யாவை என்பதை ஆராய்வதாகும் அத்தகைய நோக்கு ஈழத்தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் மிகக்குறைவு

உண்மையில் இலக்கிய வரலாறு என்பது இலக்கியத்துக்கும், வரலாற்றுக்குமுள்ள ஊடாட்டமே. கால ஓட்டத்தில் ஒன்றறொன்று பாதிக்கும். எனவே ஈழத்தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்றின் பின்புலத்திற் பார்ப்பது அவசியம். இப்படிச் செய்வதற்குப் பொருத்தமான கால வகுப்பு அவசியம். ஈழத்தமிழிலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்னும்தான் ஒரு திட்டவட்டமான கால வகுப்புக்கிடையாது என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஈழத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சிகளைப் பேசும் முறையிற் பிற நாடுகளிலே தமிழின் வளர்ச்சிப்போக்கு அமையும் முறைமைகள் நன்கு புலப்படவேண்டும்.

இறுதியாக ஈழத்தின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை, இந்த நாட்டின் தேசியப் பின் புலத்திலும் (அதாவது இந்த நாட்டின் இலக்கியம் என்ற வகையில் எவ்வாறு அமைகின்றது என்னும் நோக்கிலும்) தமிழின் பொதுவான வளர்ச்சிப்பின் புலத்திலும் வைத்துப்பார்க்கும் ஒரு நோக்கையும் வளர்த்தல் வேண்டும்.

ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைச் சில தரவுகளின் கோவையாகக் கொள்ளாமல், தெட்டத் தெளிவான ஒரு புலமை நோக்குடன் அணுகுவது அவசியமாகும்.

செல்வம்

— வாகரை தேவன்

வந்தாரை வாழவைக்கும்
வாகரையை
வாழவைக்க யாரேனும்
வாருங்கள்
தன்னிறைவு கண்டிருந்த
தேசத்தை
தரமுயர்த்த வழியேதும்
கூறுங்கள்
உணவனைத்தும் செழுமை
உப்புக்கடல் அருமை
கனிகளும் தேனும் இனிமை
இவையெல்லாம் பழமை
அளவுக்கு அரிசி
பற்றரிக்குத் தடை

மருத்துவம் இல்லை
இவையனைத்தும் புதுமை
வாடிவீடு கிராமக்கோடு
இருந்த இடம் எங்கே
நூலகமும் கமத்தொழில்
கந்தோரும் எங்கே
வீதியெது தரை எது
பிரித்தறியக் கடினம்
வேலை செய்ய ஆளில்லை
வேற்றாரார் ஜனமும்
சிதறித்தான் போனது
சிறிதான வீடும்
சிறுத்தைகள் இல்லையேல்
நரிகளும் கூடும்.

பாரதியின் வசன கவிதைகளும் காற்றும்

★ செ. யோகராஜ M. A.

கீ. பொ. த. உயர்தர வகுப்பிற்குரிய தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்திலே தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பாரதியார் கவிதைகள் சில இடம்பெற்றுள்ளன. 'காற்று' என்பது அவற்றுள்ளொன்று (காற்று 8, 9). அது பாரதியார் கவிதைகளில் 'வசன கவிதை' என்ற பகுதியில் அடங்குவது. காற்று பகுதியைப் புரிந்துகொள்வதற்கு பாரதியாரின் வசன கவிதை முயற்சி பற்றியும் அப்பிரிவில் அடங்கும் ஏனைய கவிதைகள் (காட்சி, சக்தி கடல், ஜகத்சித்திரம், விடுதலை) பற்றியும் கவனிப்பது அவசியமானது.

பாரதியாரின் வசன கவிதை வடிவ முயற்சி தமிழிற்கு புதியது என்று கருதப்படுகின்றது. பாரதியார் 'வசன கவிதை' என்று வெளிப்படையாக இப்பகுதி பற்றி எவ்விடத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. இதனால், பாரதியார் வசன கவிதை முயற்சியில் ஈடுபட்டமைக்கு ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவெவ்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(i) வால்ட்விட்மனின் செல்வாக்கு: பாரதி மேலைத்தேயக் கவிஞர் பலரது படைப்புக்களை ரசித்தவன்: மேலைத்தேய வசனக் கவிதை முன்னோடியான வால்ட் விட்மனும் பாரதியைக் கவர்ந்தவர்களுள் ஒருவன்: வால்ட்விட்மனின் செல்வாக்குக் காரணமாக பாரதி இம்முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கலாம்.

(ii) பாரதியாரின் பரிசோதனை நாட்டம்: தமிழிற்குப் புதிய புதிய வடிவங்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்பது பாரதியின் வேண்டுகோள். சொன்பா வடிவம், தன்னுணர்ச்சிப்பாடல் கதைப்பாடல் நவீனகாவியம் என்றவாறு இத்தகைய பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. இவ்விதத்தில் வசன கவிதை முயற்சியிலும் ஈடுபட்டிருக்கலாம்.

அதுமட்டுமன்று பொருளுக்கும் வடிவத்திற்கும் நெருங்கிய தொடர்புள்ளது என்றும் பொருள் மாற வடிவமும் மாறுமென்றும் கருதியவன் பாரதி. 'சக்தி' (5) என்ற வசன கவிதைப் பகுதியில் வரும் பின்வரும் பகுதியை இவ்விதத்தில் பலரும் சுட்டிக் காட்டுவது வழக்கம்.

"என் முன்னே பஞ்சத் தலையணை கிடக்கிறது அதற்கு ஒரு வடிவம் ஓரளவு ஒரு நியமம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

அதனை அடிக்கடி புதுப்பித்துக் கொண்டிருந்தால் அந்த

வடிவத்திலே சக்தி நீடித்து நிற்கும். புதுப்பிக்காவிட்டால் அவ்வடிவம்மாறும்.

மேலுறையைக் கந்தையென்று வெளியில் எறி. அந்த வடிவம் அழிந்து விட்டது.

வடிவத்தைக் காத்தால் சக்தியைக் காக்கலாம் வடிவம் மாறினும் சக்தி மாறுவதில்லை, வடிவத்தைக் காப்பது நன்று. சக்தியின் பொருட்டாக.

ஆனால் வடிவத்தை மாத்திரம் போற்றுவோர் சக்தியை இழந்து விடுவர்''

(பழங்கந்தை - பழைய வடிவம்; சக்தி - நிரந்தர உண்மை; உறை - ஊடகம்)

அத்துடன் பாஞ்சாலி சபதச் சூரியோதய வர்ணனைப் பகுதியையும் இவ்விதத்தில் கவனத்திற் கொள்வர். சூரியோதய வர்ணனையை முதலில் கவிதையூடாக நிகழ்த்திய பாரதி, பின்பு ஒரு கட்டத்தில் (அனுபந்தத்தில்) வசனத்தினூடாக அதனை மேற்கொள்கின்றாள்; அவனது உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டிற்கு யாப்பு தடையாக இருந்திருக்க வேண்டும். இதனாலேயே இத்தகைய முயற்சியில் இறங்கியிருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்கின்றனர்.

(iii) தாகூரின் கீதாஞ்சலி மொழிபெயர்ப்பு: வசனகவிதைப் பாணியிலமைந்த கீதாஞ்சலியை தமிழில் பாரதி மொழிப்பெயத்துள்ளாள் அதன் புதிய வெளிப்பாட்டு வடிவம் பாரதியைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும்.

(iv) வேதப்பாடல்களில் ஈடுபாடு: பாரதியின் வசனகவிதை முயற்சி தொடர்பாக அண்மைக்கால ஆய்வாளரால் முன்வைக்கப்படும் புதியதொரு கருத்து இதுவாகும்.

பாரதி புதுச்சேரியில் தலைமறைவாக இருந்த காலகட்டத்தில் அவனும் அவனது சகபாடிகள் சிலரும் வேதப்பாடல் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபாடுகாட்டினர். வேதப்பாடல்களின் உள்ளடக்கம் மட்டுமன்றி வேதப்பாடல்களின் செறிவு, எளிமை, இனிமை, அழகு, நேரடியாக விடயத்தை அணுகுதல் முதலான பண்புகளும் பாரதியைக் கவர்ந்தன. இத்தகைய பண்புகள் கொண்ட வேதரிசிகளின் கவிதைகள் அவனால் எழுதப்பட்டன. இவற்றின் இன்னொரு வெளிப்பாடே வடிவப்புதுமை கொண்ட வசனகவிதைகள் என்று கூற முற்பட்டுள்ளார் அண்மைக்கால ஆய்வாளர்.

எவ்வாறாயினும், பாரதி அறிமுகப்படுத்திய வடிவம் — வசனகவிதை வடிவம்— தமிழிற்குப் புதியது என்பதில் ஐயமில்லை.

இவ் வசன கவிதைப் பகுதியில் உள்ளடக்கம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போதுகூட மேலே (இறுதியாகக்) குறிப்பிட்டுள்ள வேதப்பாடல்களின் நாட்டம் பற்றித் தொடர்ந்து கவனிக்கவேண்டியுள்ளது.

வேதப் பாடல்களில் கொண்ட நாட்டம் பாரதியை வேதகால வாழ்வு நோக்கித் திசைதிருப்புகின்றது.

வேதகால வாழ்வு எத்தகையது? வேதகால மக்கள் வாழ்க்கையை இயற்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்திருந்தது. இயற்கையை கூறுகளை அவர்கள் தெய்வம் என்ற நிலையில் வழிபட்டனர்; மந்திரங்களால் அவற்றை அர்ச்சித்தனர்.; போற்றிப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி வணங்கினர். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலே இன்பமும் அமைதியும் கண்டுகொண்டனர். இத்தகைய வேதகால வாழ்க்கையினை மீண்டும் காணவிழைந்தார் பாரதியார், இத்தகைய பின்னணியில் நின்றே இவ் வசன கவிதை உள்ளடக்கம் பற்றி அணுகவேண்டும்.

இவ் வசனகவிதைப் பகுதியில் ஆறு விடயங்கள் பற்றி - காட்சி சக்தி, காற்று, கடல் ஐகத்தித்திரம், விடுதலை என்பன - பேசப்படுகின்றது.

'காட்சி' யில், 'இன்பம்' ஞாயிறு' என இரு கிளைகளுள்ளன. 'காட்சி' பிரபஞ்சக் காட்சியைக் கருதுகின்றது. பிரபஞ்சக் காட்சியின் இன்பம் பற்றி விபரிக்கப்படுகின்றது. இரண்டாம் கிளையில் ஞாயிறு போற்றப்படுகின்றது. ஞாயிறுடன் காற்று, கடல் என்ற பகுதிகளையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது ஐம்பூதங்களுள் நிலம் ஆகாயம் தவிர்ந்த ஏனையவை போற்றப்படுகின்றமை புலப்படுகின்றது. தனித்துப் பேசப்படாவிட்டாலும் நிலம், ஆகாயம் என்பன ஆங்காங்கே போற்றப்படுகின்றன. சுருங்கக்கூறின் ஐகத்தித்திரம், விடுதலை தவிர்ந்த ஐந்து பகுதிகளிலும் அவ்வப்பாடுபொருள்களின் அறிமுகம், வடிவநிலைகள், தெய்வீகப் பண்புகள், மனித வாழ்வில் அது வகிக்கும் பங்கும் பணிகளும், புகழ், வாழ்த்தலும் வணங்குதலும் என்ற ஆறு நிலைகளில் பஞ்ச பூதங்கள் வணங்கப்படுகின்றன.

ஐகத்தித்திரம், விடுதலை ஆகியன இருசிறு நாடகங்களாம் முதல் நாடகம் அகப்படை பற்றியது. அடுத்தது, அரசியல் உள்ளடக்கம் கொண்டது.

வணக்கப் பாடல்கள் சிறு சிறு தொடர்களும் அவ்வப்போது நீண்ட தொடர்களும் கொண்டவை; முற் கூறியது போல் செறிவும், எளிமையும், புதுமையும், வலிமையும், வணப்பும் மிக்கவை; வேதப் பாடல்களுக்குரிய - மந்திரங்களுக்குரிய ஓசைப் பண்பு கொண்டவை;

*காற்று, பதினைந்து அலகுகள் கொண்டது. இவற்றில் காற்றின் ஆற்றல் அதன் பல்வேறு செயல்கள் அதனை வாழ்த்துதல் வரவேற்றல் என்பன இடம் பெறுகின்றன.

எட்டாம் ஒன்பதாம் பத்தாம் அலகுகளில் பாரதியின் வழமையான குணம் தலைநீட்டுகின்றது; பாரதி எதுபற்றிச் சிந்திப்பினும் உலகத்து மனிதர்கள் பற்றி அல்லது தமிழர்கள் பற்றி நினைவு கூரத் தவறுவதில்லை. எட்டாம் அலகில், சூழலை மாசு படுத்தும் மனிதரது செயல்கள் கண்டிக்கப்படுகின்றன. ஒன்பதாம் அலகில், உடல் வலுவும் உளவலிமையும் அற்ற மனிதர்கள் எச்சரிக்கப்படுகின்றனர். ஒன்பதாம் அலகில் தமிழ்மக்களில் சோம்பல், அறியாமை, ஆரோக்கியமின்மை, விதிமீதான அதீத நம்பிக்கை என்பன கூறப்படுகின்றன; உண்மையான சாஸ்திரங்கள் இல்லாநிலை எடுத்துரைக்கப்படுகின்றது. அது மட்டுமன்று 'பார்ப்பனக் கவிஞன்', என்று சிலரால் முத்திரை குத்தப்பட்ட பாரதி அத்தகையனல்லன் என்பதும் தெளிவாகின்றது. இவ்வாறு பார்ப்பனரை வீமர்சிக்கின்றான் பாரதி:

"உண்மையான சாஸ்திரங்களை வளர்க்காமல்
இருப்பனவற்றையும் மறந்து வீட்டுத்
தமிழ் நாட்டுப் பார்ப்பார் பொய்க்கதைகளை
மூடரிடம் காட்டி வயிறு பிழைத்து வருகின்றார்கள்"

க. பொ. உயர்தர வகுப்பிற்கு 'காற்று' வசன கவிதையின் எட்டாம் ஒன்பதாம் அலகுகளே தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளன; சுற்பிக்கும் ஆசிரியர் இதுவரை கூறியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ந்து மேலும் சிந்திப்பது அவசியமானது.

ஒருவர் : என்ன, இந்த ஆசிரியர் எப்போ பார்த்தாலும் மாணவர்களை வெளியில் வைத்தே பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்.

மற்றவர் : அதுவா, அவர் வெளிவாரிப் பட்டதாரி ஆசிரியராச்சே!

கல்நியூர் பிரமன்
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தின் புதிய முதவை, நிர்வாகப் பகுதிக் கட்டிடத் தொகுதி - ஓர் அறிமுகம்

* எஸ். சிவலிங்கம்

பல்கலைக்கழகங்கள் ஒரு நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு முதுகெலும்பாகத் திகழ்கின்றன. எனவே அவற்றின் வளர்ச்சியில் பங்கேற்பதும், அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதும் ஒரு பொறுப்புள்ள சமுதாயத்தின் கடமையாகும்.

உலகின் முதலாவது பல்கலைக்கழகத்தை ஸ்தாபித்த பெருமை அராபியர்களையே சாரும். தொன்மையான நாகரீகத்தைக்கொண்ட எகிப்து நாட்டின் தலை நகரான 'கெய்ரோ' நகரில் 970ஆம் ஆண்டில் "அல் - அசார்" என்னும் பல்கலைக்கழகத்தை அவர்கள் அமைத்தனர். இப் பல்கலைக்கழகம் 1027 ஆண்டுக்குமே மேலாக இன்றும் இயங்கிக்கொண்டிருப்பது ஓர் அற்புதமான விஷயமாகும்.

ஒரு பல்கலைக்கழகத்திற்கு பலதரப்பட்ட கற்கை நெறிகளை உள்ளடக்கும் போதனா பீடங்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே போல் அப்பகுதி மக்களின் கலாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கக் கூடிய அழகிய, கம்பீரமான தோற்றமுடைய கட்டிடத் தொகுதிகளும் முக்கியமானதாகும்.

கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் சுமார் 50 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த வந்தாறுமுலை மத்திய மகாவித்தியாலயக் கட்டிடத் தொகுதியில் 01 - 10 - 1986 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன் 1981ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்திலிருந்து இது மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக இயங்கிக்கொண்டு வந்தது.

இலங்கையின் ஏனைய பல்கலைக்கழகங்கள் பல மாடிக் கட்டிடத் தொகுதிகளைக் கொண்டிருந்த போதும், அண்மைக்காலம் வரை இங்கு மாடிக் கட்டிடங்கள் அமைக்கப்படவில்லை.

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதலாவது இரண்டு மாடிக் கட்டிடம் 1994ஆம் ஆண்டில் சுமார் 58 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் மட்டக்களப்பில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக இரண்டு மாடிகளைக் கொண்ட ஒரு மாணவர் விடுதி, சென்ற ஆண்டில் சுமார் 1 கோடியே 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் வந்தாறுமுலையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. சகல வசதிகளையும் கொண்ட இந்த விடுதியில் 150 மாணவர்கள் தங்குவதற்கு இட வசதி உண்டு.

முந்நாள் உபவேந்தர் பேராசிரியர் சி. சந்தானம் அவர்களின் காலத்தில் முதவை, நிர்வாகப்பகுதிகளுக்குரிய புதிய கட்டிடத் தொகுதி ஒன்று அமைப்பதற்கு திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

ஆனால் தற்பொழுது எமது உபவேந்தர் பேராசிரியர் G. F. இராஜேந்திரம் அவர்களின் தீவிர முயற்சியினால் இக்கட்டிட நிர்மாண வேலைகளுக்குரிய நிதி பெறப்பட்டு இப்போது இதன் முதற்கட்ட வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இக்கட்டிடத்தொகுதி தரைக்களம் (Ground floor), முதலாம் மாடி (First floor), இரண்டாம் மாடி (Second floor) என மூன்று மாடிகளைக் கொண்டதாகும். மூன்று மாடிகளினதும் மொத்த தளப்பரப்பு அண்ணளவாக 23000 சதுர அடியாகும் (230, 0 Sqrs)

தரைத் தளத்தில் பராமரிப்புப் பகுதி, நிதிப்பகுதி, வரவேற்புப் பகுதி (Reception), தலைவாயில் (Porch), திண்ணை (Lobby), காத்திருக்கும் மண்டபம் (Waiting Hall) ஆகியன அமையும்.

முதலாவது மாடியில், நிர்வாகப் பகுதி, உபவேந்தரின் அலுவலகம், உபவேந்தரின் ஆலோசனை மண்டபம் ஆகியன அமையும்.

இரண்டாவது மாடியில் பொது ஆலோசனை மண்டபமும் சிற்றுண்டிச்சாலையும் அமையும்.

இக்கட்டிடத் தொகுதி மூன்று மாடிகளைக் கொண்டதாக இருப்பதால் இதன் சகல நிர்மாண வேலைகளுக்கும் சுமார் 23, 500 கன அடி (235. 0 Cubes) கொங்கிறீற்றும், 55 தொன் உருக்குக் கம்பியும் தேவைப்படும். இதற்கு மட்டுமே சுமார் 75 இலட்ச ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கட்டிட நிர்மாணிப்பு வேலைகளில் சில நவீன வேலைப்பாடுகளும் சேர்க்கப்பட உள்ளன. அவையாவன:

- 1) "றிம் கிளாட்" கூரை அமைப்பு வேலை (Trimelad Roofing) எனக் கூறப்படுகிற நவீன கூரை அமைப்பு வேலை இடம்பெற உள்ளது. இதில் மரத்திற்குப் பதிலாக "L" வடிவில் அமைந்த இரும்புப் பட்டம் பாவிக்கப்படும். ஒட்டுக்குப் பதிலாக, பொதுவாக "சிங் அலம்" (Zincalum) எனக் கூறப்படுகிற உலோகத்தகடுகள் பாவிக்கப்படும். இவை நாகமும் அலுமினியமும் சேர்ந்த கலப்பு உலோகத்தால் பல நிறங்களில் உற்பத்தி

செய்யப்படுகின்றன. இவை கறள் பிடிக்கும் தன்மையற்றன. ஆசையால் நீண்ட காலப் பாவனைக்கு உகந்தவை மட்டுமல்ல மிகவும் கவர்ச்சியாகவும் தோற்றமளிக்க கூடியவை ஆகும்.

2) விதானம் (Ceiling) அமைக்கும் வேலையும் நவீனமயப்படுத்தப்படவுள்ளது. வழமையாக அமைக்கப்படும் விதானத்திற்குப் பதிலாக, கொங்கு விதானம் (Suspended Ceiling) என்னும் நவீன ரக விதானம் அமைப்பு முறை கையாளப்படவுள்ளது. இந்த அமைப்பு முறையில், மரத்திற்குப் பதிலாக அலுமினியப் பட்டமும், கன்னார் விதானத் தகட்டுக்குப் (Asbestos Ceiling Sheet) பதிலாக கல்சியம் சிலிக்கேற்று (Calcium Silicate) என்னும் இரசாயனப் பொருளால் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதானத் தகடும் பாவிக்கப்படும். இவை மிகவும் பாரம் குறைந்தன. ஆசையால் இவற்றின் இணைப்பு வேலை மிஷும் இலகுவாக இருக்கும். அத்தோடு இந்த ரக விதானத்தகடுகள் கட்டிடத்திற்கு நல்ல மெருகட்டுவனவாகவும் அமையும்.

3) தள அமைப்பு வேலைக்கு 'ரெராசோ' (Terrazzo) 'மாவின்' கலவை உபயோகிக்கப் படவுள்ளது.

4) இக்கட்டிடம் மூன்று மாடிகளைக் கொண்டுள்ளமையால் மூன்று இடங்களில் வெவ்வேறு படிக்கட்டு அடுக்குகளும், ஒரு உயர்த்தியும் (Lift) அமைக்கப்படவுள்ளது.

5) இக்கட்டிடத்தின் தரைத்தளத்தை விட முதலாம் மாடித்தளம் அகலம் கூடியதாகவும் முதலாவது மாடித்தளத்தை விட இரண்டாம் மாடித்தளம் அகலம் கூடியதாகவும் இருக்குமாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நுட்பமான அமைப்புமுறை, தேர் போன்ற ஒரு கவர்ச்சியான தோற்றத்தை இக் கட்டிடத்திற்குக் கொடுக்கும்.

வந்தாறுமுலை மகாவித்தியாலக் கட்டிடத் தொகுதியில் உள்ள மர வேலைப்பாடுகள் யாவும் கறையானின் தாக்கத்தினால் கற் பொழுது சிதைவுற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பல கட்டிடங்களின் கூரைகள் பராமரிப்புப் பகுதியால் பெரும் பணச் செலவில் திருத்தி அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஆகவே, கறையானின் தாக்கத்தினால் ஏற்படும் இப்பாரிய சேதத்தை நிறுத்தும் பொருட்டு இக்கட்டிடத் தொகுதியில் கூரை, விதானம் என்பன அமைக்கும் வேலைகளுக்கு மரம் பாவிப்பது முற்றாகத் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

புதிய மூதவை, நிர்வாகப் பகுதி என்பவற்றிற்குரிய இக் கட்டிடத் தொகுதியின் வேலைகள் எல்லாம் முடிவடைந்ததும் கிழக்கு மாகாணத்திலேயே ஒரு முதல்தரமான கட்டிடமாக இது அமையும் என்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

மட்டக்களப்பு கட்டிடத் திணைக்களத்தின் பிரதம பொறியியலாளர் திரு. வேல்மாணிக்கம் அவர்களும் கட்டிடக் கலைஞர் திரு. மகேந்திரன் அவர்களும் இணைந்து இக்கட்டிடத்திற்குரிய வடிவமைப்பைச் செய்தனர்.

பழைய வந்தாறுமூலை மகாலித்தியாலயக் கட்டிடத் தொகுதிகள் அமைந்துள்ள காணியின் (old Complex) பரப்பு 32 ஏக்கராகும். இதில் மேற்கொண்டு புதிய கட்டிடங்கள் அமைப்பதற்கு சுமார் 1 ஏக்கர் காணி மட்டுமே தற்போது எஞ்சியுள்ளது.

புதிய கட்டிடத் தொகுதிகள் அமைந்துள்ள காணியின் (New Complex) பரப்பு சுமார் 80 ஏக்கராகும். இதில் சுமார் 15 ஏக்கர் காணியில் மாணவர் வீடுதிகளும், குடிமனைகளும் அமைந்துள்ளன. சுமார் 7½ ஏக்கர் காணியில் புதிய விளையாட்டு மைதானம் அமைந்துள்ளது. இதைவிட, சுமார் 42½ ஏக்கர் காணி, புதிய விஞ்ஞான பீடம், வர்த்தக முகாமைத்துவ பீடம், கலை கலாசார பீடம், புதிய நூல் நிலையம், மாணவர் நிலையம், மல்லக மண்டபம் (Gymnasium), சிறுநுண்டிச்சாலை முதலியவற்றுக்குரிய கட்டிடத் தொகுதிகள் அமைப்பதற்கும், வன வளர்ப்புப் பகுதிக்கும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இன்னும் சுமார் 15 ஏக்கர் காணி மட்டுமே பல்கலைக்கழகத்தின் எதிர்கால விஸ்தரிப்பு வேலைகளுக்கு எஞ்சி உள்ளது.

இதனால் இன்னும் 25 ஆண்டுகளில் பல்கலைக்கழகத்தின் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு காணிப்பற்றாக்குறை ஏற்படும் நிலை தோன்றி உள்ளது.

இதை மனதில் கொண்டு பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் எதிர்காலத்தில் முக்கியமாக மாடிக் கட்டிடங்களையே அமைப்பதற்கு திட்டமிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயமாகும்.

வாத நோய்களுக்கு ஆகாதவை

எருமைநெய், பூசணிக்காய், பச்சை வாழைப்பழம், புளியங்காய், மொந்தன் வாழைப்பழம், மலைவாழைப்பழம், முந்திரிப்பருப்பு.

பிரதியின் - மரணம் ஒரு விமர்சனத் தலையீடு

○ சுப்பிரமணியம் ஹெய்ச்சந்திரன்,
கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்.

[விவாதங்கள் உண்மையிலேயே அவசியமானதும் அவசரமானதும். இலக்கியம் பற்றிய விவாதங்கள் அவசியம் ஆனால் விவாதங்களாக நடத்தப்பட வேண்டும். உண்மையைக் கண்டறிவதற்காக நடத்தப்பட வேண்டும். திறந்த, பரந்த மனதுடன் விவாதங்கள் நடத்தப்பட வேண்டும், எடுத்தலும் மொடுக்கலும் இல்லாவிடின் விவாதங்களில் பயனில்லை. சமூகத்தில் சில இலக்கிய அமைப்புக்களும் சில இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் நடத்தும் விவாதங்களைப் பார்க்கையில் வியப்பும், சில வேளைகளில் அருவருப்பும் ஏற்படுவதுண்டு.]

இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கவர்ச்சி மிக்க அறிவுப்புலமாகத் தோற்றம் பெற்ற அமைப்பியல்வாதம் மொழியின் மீது தனது சுவனத்தைக் குறித்தது. மொழி என்ற ஊடகத்தினால் மனிதன் பொருட்களைப்பற்றி சிந்திக்கின்றான்.

“இம்மொழி என்பது ஊடுருவத்தக்க நடுநிலையான ஊடகம் அல்ல. அதாவது இதுகாரும் நாம் நம்பிவந்தது போல் மொழி சிந்தனையைச் சுமக்கவில்லை. உண்மையில் மொழி நமது சிந்தனையைக் கட்டுப்படுத்தவே செய்கின்றது. இதனை விளங்கிக் கொள்ள மொழியின் இடுகுறித்தன்மையை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.”

(மார்க்ஸ், அ: நிறப்பிரிக்கை: 1996: மே: பக்: 08)

ஒரு கருத்தாக்கத்திற்கும் அதைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொல்லுக்கும் இடையே தர்க்கபூர்வமான தொடர்புமில்லை. தன்னிச்சையாக ஒரு குழுமம் அச் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறது. அதாவது பிறசொற்சொடர் அச்சொல் கொண்டுள்ள வேறுபாட்டின் அடிப்படையிலேயே அச்சொல்லுக்கு அதன் அர்த்தம் உருவாகிறது. உதாரணமாக நதி என்ற சொல்லைப் பார்ப்போம். நதிக்குப்பதிலாக வேறு ஏதாவது சொல்லைப் பயன்படுத்தி இருந்தால் அதுவே நதிக்குப் பயன்பட்டிருக்கும். நதி என்ற சொல் வேறு மொழியில் வேறு அர்த்தத்தைத் தரலாம். ஆகவே சொற்களின் வேறுபாட்டிலிருந்தே அதன் பொருளைப் பெறுகிறது. நதி என்ற சொல்லைக் குறிப்பான் (Signifier) எனவும், அது சுட்டும் கருத்தாக்கத்தைக் குறிப்பீடு (Signified) எனவும், இரண்டின் இணைவை குறி (Sign) எனவும் அமைப்பில் விமர்சனம் விளங்குகின்றது.

இங்கொன்றைக் கவனிப்பது அவசியம். குறிப்பீடு வேறு, பொருள் வேறு (Object or Ferni) குறிப்பீடு என்பது அந்தப் பொருள் பற்றிய கருத்தாக்கம் மட்டுமே. பொருளை அது கையகப்படுத்தி விடுவதில்லை. இந்தக் குறிப்பீடு என்ற கருத்தாக்கம்; குழும், பண்பாடு, கலாசாரம் முதலியவற்றால் வேறுபடலாம். இவ்வாறு சொல், பொருள் இரண்டுக்குப்பதிலாக குறிப்பான், குறிப்பீடு, பொருள் என்ற மூன்றையும் பயன்படுத்துவதன் மூலமாக அமைப்பியல்வாத விமர்சனத்தை முன்னெடுத்தனர். இது பொருள் பற்றி அறுதியான இறுதி உண்மையை வெளிப்படுத்தும் சாத்தியப்பாட்டிலுள்ள இடர் பாட்டின் மீது முக்கியத்துவத்தைச் செலுத்தியது சம காலத்தில் காணப்படும் சகலவற்றையும் வேறுபாட்டு அடிப்படையிலேயே விளங்கிக் கொள்ள முடியும் எனும் வகையில் அதன் சாராம்சம், வரலாறு, தோற்றம், (Origin) குறித்த ஆய்வு ஆகியவற்றை அமைப்பியல் விமர்சனம் தேவையற்றதாக்கியது. ஆகவே சொல், பொருள், பிரதி ஆகியவற்றின் அர்த்தங்களைக் காணத்தக்க ஆதாரங்களாகவும், அடித்தளங்களாகவும் இருக்கக்கூடிய பொருள், நூலாசிரியன் என்ற கருத்தாக்கங்களையும் அமைப்பியல் விமர்சனம் கேள்விக்குள்ளாக்கியதோடு மாத்திரமின்றி, எல்லா மனித வெளிப்பாடுகளையும் பிரதியாக நோக்கும் சாத்தியத்தை வற்புறுத்தியது. பிரதி என்பது பல்வேறு அர்த்தங்கள் வெளிப்படுகின்ற, மோதுகின்ற களமாக விளங்கும். ஒரு மொழியின் இருகுறித்தன்மை இதனைச் சாத்தியப்படுத்தும். அதன் இறுதி அர்த்தத்தைத் தீர்மானிக்கத் தகுதி, சுட்டும் பொருள் ஆசிரியனுக்கு இல்லை. இவ்வாறு ஆதாரங்களிலிருந்து அறுபட்டு கிடக்கும் குறிப்பானுக்கு குறிப்பீட்டைக் காட்டிலும் அதிக முக்கியத்துவத்தை அமைப்பியல் வாத விமர்சனம் வழங்கியது. மொழியின் மூலம் சுட்டப்படும் பொருள் குறித்த இறுதி உண்மையைச் சொல்லலாம் என்பதையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியது. பிரக்ஞை என்பது மொழிவாயிலாகவே செயல்படுவதால் இதிலிருந்து தப்புவதற்கு மனிதனுக்கு வாய்ப்பேயில்லை.

இவ்வாறு உண்மை, சாரம், தோற்றம், வரலாறு முதலியவற்றுக்கு மேலைச்சித்தனைப் பாரம்பரியத்தில் கொடுக்கப்பட்டு வந்த அதீத முக்கியத்துவம் அமைப்பியல்வாத விமர்சனங்களால் உடைக்கப்பட்டதெனலாம். குறிப்பாக என்பதுகளின் பின், தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறையில், மொழிப்பில், அமைப்பில், பின் அமைப்பியல், நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம், குறியியல் என்பன மேலைநாடுகளிலிருந்து வந்து புகுந்தன.

இங்கு அமைப்பியல் வாதத்தின் ஊடாகவும், கட்டுடைப்பு வாதத்தின் ஊடாகவும் அவை நிஃழ்ந்தன. அதாவது குறி, பிரதி, வாசிப்பு மற்றும் இருமை முதலானவும் அறிமுகமாயின. தமிழவன் நாகர்ஜீனன், எம். டி. முத்துக்குமாரசாமி, க. பூரணச்சந்திரன்,

அ. மார்க்ஸ், ராஜ் கௌதமன் முதலியோர் தங்களது விமர்சனங்களில் இத்தகைய சொல்லாடல்களைப் பயன்படுத்தினர். மேற்கூலக நாடுகளில் விமர்சனக் கருத்துக்களை அப்படியே பயன்படுத்துகின்ற பொழுது சில மயக்கங்களும், தெளிவின்மைகளும், மிகைப்படுத்தல்களும் ஏற்பட இடமுண்டு. (காலச்சுவடு இதழ் - 14 - ஜூன் 1996) எனும் இதழில் எம். ஏ. நுஹான் எழுதிய 'பிரதியின் மரணம்' எனும் கட்டுரை தொடர்பான ஒரு விமர்சனத்தலையீடு. இது அமைப்பியல் வாத விமர்சனம் தொடர்பான தலையீடாகவும் இருக்கலாம்:
நுஹானின் இக்கட்டுரையில்,

ஆசிரியன், வாசிப்பு, பிரதி அதாவது படைப்பாளி, படைப்பு வாசக உறவு முதலியன தொடர்பாக வாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மரபு இலக்கியத் திறனாய்வில் (ஆசிரியன்) எழுத்தாளன் தான் முதன்மையானவன். அவனுக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அதனால்தான் படைப்பாளியை பிரம்மா, சிருஷ்டிகர்த்தா என்றெல்லாம் அழைத்தனர். படைப்பின் ஊடாக அவனது படைப்புத் திறனை திறவின்மையை, கருப்பொருளை அறிவது வாசகனின் அல்லது விமர்சகனின் கடமை. ஆகையால்தான் படைப்பாளியை மையப்படுத்திய திறனாய்வு காணப்பட்டது. ஆனால் அறுபதுகளில் கேற்கூலகில் தோன்றி என்பதுகளிலிருந்து தமிழில் சிலரால் மேற்கிளப்பப்பட்டு வருகின்ற அமைப்பியல் வாத விமர்சனத்தில் (ஸ்ரவிசரலிசம்) படைப்பாளி என்ற ஆசிரியனை ஓங்கட்டி விடுகிறது. அதாவது பிரதி அல்லது நால் அல்லது பாடம் வாசகனுக்கு கிடைத்தவுடன் ஆசிரியன் இறந்து விடுகிறான். (இறந்தவன் பிணந்தானே பிறகு நமக்கேன் கவலை) பின்னர் வாசகன் நூலின் ஊடாக பயணம் செய்கிறான். (இறந்தவன் முக்கியமல்ல அவனின் உடைமையே முக்கியம்)

1968 இல் பிரான்சிய நாட்டைச் சேர்ந்த நோலன் பார்த் என்ற விமர்சகர் அமைப்பியல் வாத விமர்சனம் தொடர்பாக 'ஆசிரியனின் மரணம்' பற்றி முதலில் வெளியிட்டார்

"எழுதுதல் என்பது யாருடைய குரல் என்ற கேள்வியை அர்த்தமற்றதாக்குகிறது இது யாருடைய குரலுமல்ல. எழுதுதல் ஒரு செயல் இதில் ஆள் யாரும் நுழைய வழியில்லை நூலாசிரியன் என்ற கருத்து, இத்தனிநபர் என்கின்ற தனித்துவமானவன் முதலிய நோக்குகள் எல்லாம் மத்திய கால ஆங்கில அனுபவ முதல்வாதிகளிடமிருந்து தோன்றியது நூலாசிரியனின் தனி ஆளுமைக்கு முக்கியத்தும் தருகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் நூலாசிரியனின் பிறப்பு, இறப்பு வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் முத

லிய பார்வைகளே பெருகியுள்ளதைக் காணுகின்றோம். எழுத்தாளன் இறந்து பின் எழுதுபவன் எனும் புதுப்பிறவி எடுக்கிறான். அப்போது மூலப்பிரதி ஒரு களமென்றும், அதில் பல பாதைகள் குறுசுரும் நெடுக்கும் போகிறதென்றும் களத்தின் அடியிலும் தளங்கள் உண்டென்றும் பாதைகளுக்கும் தளங்களுக்குமிடையில் எவ்விடத்திலும் எழுத்தாளன் என்ற தனி நபர் இல்லையென்றும் விளக்கி விடுகிறது. ஆக ஒரு நூல் என்பது பல எழுத்து முறைமைகளின் சங்கமம். ஒரு நூலுக்கு ஆசிரியனின் குரல் இல்லாதபாது ஓர் ஆசிரியனை அதன் மீது திணித்தல் என்பது அவ்வெழுத்தைக் கொச்சைப்படுத்துவதாக அமையும்" என்கிறார் பார்த்.
(ஸ்ரீசுரலிசம் : தமிழவன் : 1982.)

தமிழவன் 'ஸ்ரீசுரலிசம்' என்ற தனது நூலினூடாக மிகைப்படுத்திக்கூறியுள்ளாரென்றும் இது ஒரு துருவத்திலிருந்து மறு துருவத்திற்குப் பாய்தல் தவிர வேறல்ல. அதாவது ஆசிரியனை எல்லாம் என்பதிலிருந்து ஆசிரியன் ஒன்றுமேயில்லை, வாசகனே எல்லாம் என்ற நிலைப்பாட்டுக்குப் பாய்தல். இது எந்தளவுக்குப் உண்மையென்பது பரிசீலிக்க வேண்டும் என்கிறார் நுஃமான்.

"விமர்சனம் பிரதியை உற்பத்தி செய்கிறது" என்று ராஜ் கௌதமனும் 'பிரதி தொடர்ச்சியான ஒன்று இலக்கியப் படைப்பு முடிந்து போன இறுதிப்பொருள்' என்று அ. மார்க்ஸும் 'அமைப்பியல் திறனாய்வாளன் விஞ்ஞான மரபில் வந்தவன் குழப்பங்களுக்கு மத்தியில் ஒழுங்கைக் காணக் கற்பிக்கப்பட்டவன் மொழியியல் என்ற விஞ்ஞானம் அவனுக்களித்த கருவிகளைக் கொண்டு இலக்கியம் என்ற இருண்ட அறையில் ஒளி ஏற்படுத்தி விடுகிறான். ஒளியேற்றப்பட்ட அந்த இலக்கிய அறையின் பெயர்தான் பிரதி. இதனால் மனிதனின் ஆதிகால ரூபங்கள், புராதன மனம் படைத்த சங்கீதங்கள், அதுபோல் தற்கால மனிதன் அந்த இலக்கியப் பிரதியை எதற்காகப் பயன்படுத்துகிறானோ அதன் மௌன அடையாளங்கள், இவையெல்லாம் கூடச் செய்திகளாகக் காணப்படுவதுண்டு. இச்செய்திகளையெல்லாம் அதன் சட்டகணைக் கழற்றி அவற்றின் நிஜ ரூபத்தில் தருகிறான் திறனாய்வாளன்' என்று தமிழவனும் கூறியுள்ளார்.

"பிரதி என்பது ஒரு வெற்றுத்தானுக்குச் சமமானது. வாசகன் தால் நினைப்பதை அதில் எழுதிக்கொள்கிறான் இதனாற்றான் பிரதிக்கும் பலதளப் பொருண்மை ஏற்படுகிறது அதாவது

பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்படுகின்றன' என்று தமிழில் அமைப்பியல் வாத விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர் போலும் என்கிறார் நுஃமான்.

(நுஃமான் : பிரதியின்மரணம் : காலச்சுவடு : இதழ் 14 ஜூன் 1996)

“பிரதியில் நடக்கும் குறிகளின் இடைவெளிகொண்ட அந்தச் செயல்பாட்டின் பெறுபேறுதான் பலதளப் பொருண்மை என்ற அமைப்பியல் சிந்தனை உரைகாரர்களிடமும் இது காணப்பட்டது. ஆனால் தத்துவ அடிப்படையுடன் இல்லை. நுஃமான் (சூறும்) காட்டும் பல்பொருள் கூட நம் உரை மரபில் வரும் பல்பொருள் தான் அமைப்பியல் சொல்வதல்ல. இந்தப் பல்தளப் பொருண்மை பிரதியின் உள்ளார்ந்த இயல்பா? அல்லது வாசகனின் புரிதலின் விளைவா? அல்லது இரண்டுமா? என்பது விவாதத்திற்குரியது என்கிறார் தமிழவன்.”

(தமிழவன்: நுஃமானுக்கு பதில்' காலச்சுவடு: இதழ்: 15 செப்: 1996.)

“தமிழில் அமைப்பியல் வாத விமர்சனம் செய்தவர்களின் எழுத்துக்களைப் படிக்கும் போது இந்த பல்தளப் பொருண்மை முற்றிலும் வாசகனையும் அவனது வாசிப்பையும் சார்ந்தது என்றே கருதுவதாகத் தெரிகிறது. வாசகன் தனக்கான அர்த்தத்தை அந்தக் குறிகளுக்குக் கொடுக்கிறான். இதனால் எழுத்தாளனை விட வாசகனுக்கும் வாசிப்புக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்' என்ற அ. மார்க்ஸின் கூற்று வாசகனை மாத்திரம் மையங்கொண்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

வாசிப்பு என்பது பொதுவான அர்த்தத்தில் இன்றி பிரதியைப் படித்துப் பொருள் கொள்ளுதல் என்ற அர்த்தத்தில் அமைப்பியல்வாத விமர்சகர்களால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு கவிதைக்கு பல்வேறு வாசிப்புகள் சாத்தியம் என்றால் அப்பிரதிக்கு பல்வேறு விதமான பொருள் கொள்ளல் என்பதும் சாத்தியம். ஆசிரியன் இன்றி பிரதியில்லை. ஆசிரியன் ஒரு பிரதியை உருவாக்கிய பின்னரே வாசகனால் வாசிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் ஆசிரியனும் வாசகனும் தொடர்பு கொள்கின்றனர்.

இவ்விடத்தில் தான் நுஃமான் அமைப்பியல் வாத விமர்சனம் மீது வினாத் தொடுக்கிறார். “இருவருவ நிலைப்பாடு உண்மை நிலையை கோட்டை விடுகிறது. ஆசிரியனுக்கும் பிரதிக்குமுள்ள உறவேன்ன? முதல் நிலையில் ஆசிரியனே பிரதியை உருவாக்குகி

றான். ஆசிரியன் இல்லாமல் பிரதியில்லை பிரதியென்பது தான் தோன்றியாக தன்னிச்சையாக உருவாவதல்ல. இது அடிப்படையான உண்மை. ஆகையால்தான் அமைப்பியல்வாத விமர்சகர்கள் கூறுகின்ற ஆசிரியன் இறந்து விட்டான் இனி அவனை விடுத்து அவனின், அவனால் எழுதப்பட்ட பிரதி பற்றி பேசுகின்றோம் இது ஒரு வகையில் நியாயமாயினும், முழுமையாக ஆசிரியன் தேவையில்லையென்றோ அல்லது ஆசிரியன் இறந்து விட்டான் என்றோ அறுதியாக ஒதுக்கி விடும் அளவிற்கு தமிழ் இலக்கிய விமர்சனம் இன்னும் ஆசிரியனை நிராகரிக்கவில்லை.

அமைப்பியல் வாத விமர்சனமானது ஓர் இலட்சிய வாசகனை மையப்படுத்தி தன் கோட்பாட்டை கட்டியமைக்கிறது. இந்த வாசகன் யாதார்த்தத்தில் இல்லாதவன். யொனாதன் கல்லரின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால் இவன் ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியான கட்டமைப்பு ஆவான். இந்த இலட்சிய வாசகன் கற்பனையில் மட்டுமே உள்ளவன் ஆகவே சுத்த குணியத்திலிருந்து அதி உயர் இலக்கிய உணர்ந்தின் உடையவன் வரை இவன் வேறுபடுகிறான், இத்தகைய இலட்சிய வாசகனை மையமாகக் கொண்டு நாம் ஒரு இலக்கிய விமர்சனக்கோட்பாட்டை முன்னெடுத்து செல்லல் முடியாது.

நுஃமான் தனது கட்டுரையில் ஒரு கவிதைக்கு மூன்று விதமான வாசிப்புகளைக் காட்டி கவிதையின் உள்ளடக்கத்திற்கும் அவ்வாசிப்புகளுக்கும் எந்தத் தொடர்புமில்லை ஆகவே இவற்றை பிரதியாகக் கொள்ள முடியாதென்றும் அதனால் இவை மூன்றும் 'வெற்று வாசிப்பு' கள் எனக் கூறுகிறார்.

இங்குதான் தவறான சொல்லாடலைப் பயன்படுத்தியுள்ளார் போலத் தெரிகிறது. அதாவது வெற்று வாசிப்புக்கள் என்பது எதனடிப்படையில் கூறுகிறார். அதற்கான அளவுகோல்கள் யாவை? வாசிப்பு என்பது வாசகனின் தகுதிப்பாட்டுக்கேற்பவே காணப்படும். ஐந்தாம் ஆண்டு கல்வி கற்ற ஒரு வாசகனுக்கு தினமுரசு பத்திரிகையில் வருகிற சகல விடயங்களுக்கும் பொருள் கொள்ளல் முடியும் ஆனால் அதே வாசகனால் சரிநிதிர் பத்திரிகையில் வருகிற விடயங்களுக்கு அர்த்தம் கொள்ளமுடியாதிருக்கலாம் அதனால் அவன் வெற்றுவாசிப்பினைச் செய்தான் என்பது பொருளல்ல. வாசகன் வெற்றுவாசிப்பு செய்யமாட்டான். வாசகன் விமர்சகனாக மாறாதிருக்கலாம் அதற்காக அவன் வெற்று வாசிப்பு செய்தான் என்று அர்த்தமல்ல. வெற்று வாசிப்புக்கு நுஃமான் தரும் நியமங்கள் யாவை என்பதில் தெளிவில்லை.

உண்மையில் வாசகனே பிரதிக்கு அர்த்தம் கொடுக்கிறான் ஆனாலும் படைப்பாளி, படைப்பு, வாசக உறவு என்பவற்றில் பிரிக்கமுடியாத தொடர்புண்டு. ஆகவே வாசகன் ஒரு பிரதியை

வாசிக்காமல் இருக்கலாம் ஆனால் வெற்றுலாசிப்பு செய்யமாட்டான். அவரவர் தகுதிபாட்டுக்கேற்ப வாசகனின் பொருள் கொள்ளலும் வேறுபடும் ஆகவே நுஃமானின் வெற்று வாசப்பினை இலக்கிய விமர்சன உலகம் ஏற்றுக்கொண்டால் பிரதியின் மரணத்தையும், அதன் பின் வருகிற படைப்பின் மரணத்தையும் படைப்பாளியின் மரணத்தையும், இறுதியாக வாசகனின் மரணத்தையும், நியாயப்படுத்த வேண்டி ஏற்படும்.

‘பிரதியில்’ என்ன கூறப்பட்டுள்ளதோ அதனை விடுத்து விமர்சகன் பிரதியில் கண்டது எதுவோ அதனையே அப்பிரதியின் கருத்தாக ஏற்றுக்கொள்க’ என்ற சோ. கிருஷ்ணராஜாவின் கூற்றை அடியொற்றியே நுஃமானும் தனது கட்டுரைக்கு நியாயங்களைத் தேடுகிறார்.

பிரதி பற்றி தமிழவன் குறிப்பிடும் போது “ஒரு பிரதியை எங்கிருந்தும் வாசிக்கலாம்” என்ற கூற்றினை ஏற்கமுடியும் ஏனெனில் ஒரு பிரதியில் வாசகனுக்குத் தேவையான ஒருபகுதியை மாத்திரம் வாசிக்கலாம் - விமர்சிக்கலாம் - அதற்கு புதிய அர்த்தம் கொடுத்து வேறொரு பிரதியை உருவாக்கலாம் ஆகவே எந்தப் பிரதிக்கும் வாசகன் தனது கொள்கைகள், அனுபவங்கள், கல்விநிலைகள், சமூகப் பெறுமானங்கள் முதலியவற்றுக்கேற்ப ஒரு பிரதிக்குப் பொருள் - அர்த்தம் - விளக்கமளிக்க முடியும். ஆகையால் தான் ஆண்டாளின் திருப்பாவையை.

நான் - நீ, பாடல் - உடல், பாலியல் - போர்

எனப் பொருள் கொள்வதில் தவறில்லையெனலாம். தமிழிலக்கியத்தில் வீரயுக காலம் தொட்டு இருண்மை நிலை உண்டு. எடுத்துக்காட்டாக,

அகம் - புறம், வாழ்வு - சாவு, மதம் - மானுடம்,
இல்லறம் - துறவறம்

இதன் காரணமாகவே பக்தி இலக்கியங்களுக்கு அர்த்தங்களைக் கொடுக்கிறோம். குறிப்பாக காரைக்காலம்மையார், ஆண்டாள் பாடல்களை பெண்ணிலைச் சிந்தனையுடன் புதியபார்வையில் அர்த்தப்படுத்துகிறோம். ஆகவே இது பிரதிக்கு மரணமல்ல. காலமாற்றங்களை உள்வாங்கி இயங்கிக் கொண்டிருப்பதுதான் இலக்கிய விமர்சனம்.

‘வாசகன் தனக்கான அர்த்தத்தைப் பிரதிக்குக் கொடுக்கிறான் என்பது முற்றும் உண்மையல்ல. பிரதி ஒரு வெற்றுத்தான் அல்ல. ஒன்றுக்கு அதிகமான விளக்கங்கள் அதற்குள் அமைந்திருக்கிறது. எனினும் அது முடிவில் அல்ல’ என்ற நுஃமானின் இக் கூற்றில்,

- வாசகன் தனக்கான அர்த்தத்தைப் பிரதிக்குக் கொடுக்கிறான் என்பது முற்றிலும் உண்மை அல்ல.
- எனினும் அது முடிவிலி அல்ல.

இவ்விரு தொடர்களும் சிக்கலுக்குரியவை போல் உள்ளது பிரதிகளின் அர்த்தம் எப்பொழுதும் முடிவிலியாகவே இருக்கலாம். இவ்வாறு முடிவிலியாக இருப்பதால் தான் இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றவற்றுக்கு இன்றுவரையில் பல்வேறு அர்த்தப்பாடுகளை கொடுத்துள்ளோம். இவ்விதிகாசங்களை தென்னாசிய இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் பொதுமைப் பாட்டிற்கான அடையாளங்களாக இனங்காணுகிறோம். இலக்கியம் இயங்கியல் தன்மையின்றி நிலைபெறு பெற்றிருக்குமாயின் அதன் அர்த்தங்களும் வாசகனின் பொருள் கொள்ளலும் நிலையானதாக இருந்திருக்கும்.

ஓர் இலக்கியத்திற்கு சமூகப் பெறுமானம் கொடுப்பவன் வாசகன் தான். சிலவேளை அவனும் வாசகனாகவே இருந்து விடுகிறான். அதாவது வாசிப்பினை மட்டும் செய்து விட்டு பிரதியை உருவாக்கவில்லையாயினும் அவ்வர்த்தம் வாசகன் அளவில் முழுமை பெறுகிறது. வாசகனும் விமர்சகனும் ஒன்றிக்கின்ற போதுதான் பிரதிக்கு அர்த்தப்பாடான பல பதிகைகள் ஏற்படும் (பதிகை - பிரகரிப்பு)

ஒரு பிரதியை உற்பத்தி செய்யும் போது தன்னிலைப்பட்ட எண்ணங்கள், உணர்வுகள், அனுபவங்கள், கருத்து நிலை, கல்வி நிலை, சமூக அந்தஸ்து முதலியனவும் அதில் அடங்கி விடுகின்ற தெனலாம். இதனால் அப்பிரதியை வாசிக்கும் வாசகன் அதனை எவ்வாறு பொருள் கொள்கிறான்? ஆசிரியன் படைத்த பிரதியும் வாசகன் பொருள் கொண்ட பிரதியும் ஒன்றா? வேறா? இது அடிப்படையான கேள்வி இதற்கு விடை அவரவர் தன்மைகளைக் கொண்டே வேறுபடுத்தமுடியும். உண்மையில் இரண்டும் வேறுபட்டிருப்பதற்கு இடமுண்டு.

ஆசிரியன் - பிரதி - வாசகன் மூன்றையும் சூரின் மொழிக்குறி என்ற கருத்தாக்கத்துடன் விளக்குகிறார் அதாவது ஒரு குறியை தனிமைப்படுத்தி அதன்பொருளை நிர்ணயிக்க முடியாது. வாக்கிய அமைப்பில் அது வெறும் உரையாடல் சந்தர்ப்பம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் அது நிர்ணயிக்கப்படும். ஒரு இலக்கியப் பிரதியை குறிப்பாகக் கொள்ளலாம் அவ்விலக்கியக் குறி மொழிக் குறிகளால் அமைவது. ஆகவே இது குறிகளால் அமைந்த குறிப்பீடாகும் அதனால் தான் இலக்கியத்திற்குப் பொருள் கொள்வதில் வாசகனின் பங்கு தேவைப்படுகிறது. ஆனால் இந்த வாசகன் யார்? அவனது தகுதிப்பாடுகள் யாவை? இதன் அடிப்படையிலேயே பொருள் கொள்ளலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

அடுத்து வாசகன் நிறைவற்றவன் என்கிறார் நுஃமான். வாசகன் யார்? அவன் ஒரு சமூகப் பிராணி படைப்பாளி யார்? அவனும் சமூகப் பிராணிதான். ஆகவே இவ்விரு சமூகப் பிராணிகளும் நிறைவற்றவைகளே என்பது உண்மை, எடுத்துக்காட்டாக, இளங்கோவடிகளால் சிலப்பதிகாரம் இயற்ற முடிந்ததே தவிர வடமொழி இராமாயணத்தை மொழி பெயர்க்கவோ, இயற்றவோ இயலவில்லை. கம்பனுக்கு இராமாயணத்தை தமிழ் படுத்தி புதுமை செய்ய முடிந்ததே தவிர திருத்தக்க தேவரைப் போல் சீவக சிந்தாமணியை இயற்றமுடியவில்லை. இவர்கள் அனைவரும் இலக்கியத்தின் திருப்பு முனைகள் தான். எதனால் இவர்கள் திருப்பு முனைகளாகக் கருதப்பட்டனரெனில் காலத்தால் - கருத்தால் - ஞானத்தால் - தேவையால் அவசியப்பட்டால் தவிர கருவிலே திருவுடையார் என்றல்ல. அது போல் வாசகன் - விமர்சகன் தன் தேவைக்கேற்ப பிரதிக்கு அர்த்தம் கொடுக்கலாம்.

நுஃமானின் கூற்றுப்படி ஆசிரியன், பிரதி, வாசகன் உறவுகள் சிக்கலானவை. பாரம் பரிய விமர்சனத்தை நிராகரித்து விட்டு அமைப்பியல் விமர்சனத்திடம் தஞ்சம் புகுவதால் மட்டும் இச்சிக்கலுக்கு தீர்வு காணல் முடியாது இதில் உண்மையுண்டு. இதனால் தான்

நல்லது — கெட்டது
தேவை — தேவையற்றது
அவசியம் — அவசியமற்றது
சமூக மதிப்பு — மதிப்பின்மை

என்ற இருண்மை நிலைகளினால் படைப்பாளியின் பிரதிக்கு வாசகன் எனும் விமர்சகன் காலத்தேவைகளுக்கேற்ப அர்த்தத்தோடு பொருள் கொள்கிறான் ஆகவே தமிழிலக்கிய விமர்சன உலகில் ஆசிரியனை முழுமையாக நிராகரித்தல் என்பது அவனை மட்டுமன்றி அவனின் படைப்பையும் நிராகரித்தல் போன்றது. அதே போன்று வாசகன் இன்றி பிரதியோ, படைப்பாளியோ தேவையற்றது ஆகவே ஆசிரியன், பிரதி, வாசகன் உறவுகள் என்ற மூன்றும் வெவ்வேறாக இருந்தாலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்த வகையிலேயே விமர்சனத் துறையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

உசாத்துணைகள்

1. ஸ்ரீலக்ஷ்மி தமிழவன் 1982
2. தமிழ் கவிதையும் மொழிதல்கோட்பாடும் தமிழவன் 1991
3. காலச்சுவடு இதழ் 14 - ஜூன் 1995
4. காலச்சுவடு இதழ் 15 - செப்டம்பர் 1996

● மொழித் துறையில் வாசிக்கப்பட்டது 20 - 03 - 1997

சமாதானம்

இராஜேந்திரன் நிரஞ்ஜனா
வாழைச்சேனை.

இன்று புலியானது தனது அமைதியை இழந்து தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. ஏன்? காரணம் எங்கு பார்த்தாலும் போர்! போர்! போர்! போர்! போர்! இதற்கு முடிவே இல்லையா? எங்கு பார்த்தாலும் போருக்கான அறைகூவல்கள், அணுகுண்டுகளினதும் பிரங்கிகளினதும் ஏவுகணைகளினதும் செயல்கள் இன்று மனிதவாழ் வோடு ஒன்றிவிட்டது. இவை காரணமாக எங்கு பார்த்தாலும் எந்நேரமும் போரானது நிகழ்ந்த வண்ணமே உள்ளது.

தற்போது வாழும் மக்களிடையே அன்பு, சத்தியம், தர்மம், பணிவு, விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மை எல்லாம் அறவே விட்டுப்போய் விட்டது. இவை மறைய எதிர் மாறாக பொறாமை, கொலை, கொள்ளை, களவு, சூது, போட்டி ஆணவம், மனிதனை மதியாத தன்மை, சண்டை சச்சரவுகளே இன்றைய மனிதனிடம் மேலோங்கி நிற்பதை நாம் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. ஏன் இந்நிலை இன்றைய மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்பட்டது? இன்றைய புதிய கண்டு பிடிப்புகள் எல்லாம் நல்ல நோக்கங்கள் கருதி விஞ்ஞானிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் இன்றைய மனிதன் அதை தவறாகவே பயன்படுத்துகிறான். இவை எமது மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்கின்றி அழிவிற்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. போரினால் நிகழ் போவது என்ன? உயிர்சேதமும், பொருட்சேதம் அழிவுமேதான் நிகழ் கின்றனவே தவிர எதுவித பிரயோசனமும் இல்லை. அத்துடன் நன்மையும் இல்லை. எப்படி நன்மையாக இவற்றைக் கூற முடியும்? எமது சமுதாயம் அழிவதை நன்மையாக எவரால்தான் கூறமுடியும். ஆகவே இந் நிலையை இன்றைய சமூகம் தடுக்கா விட்டால் இனிவரும் எமது எதிர்காலமானது பயங்கரமானதாக காட்சியளிக்கும். நாளை உலகம் இருளடைந்து விடும், எனவே, இன்றைய உலகம் சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவது மிகவும் அவசியமானதாக உள்ளது.

உலக நாடுகளுக்கிடையே ஒரு கூட்டிணைப்பு கொண்ட அமை யமாக 'ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம்' உதயமானது. இத்தாபனம் நாடு களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு ஏற்பட இடையறாமல் முயற்சி செய் தது. இதன் காரணமாக அமெரிக்க ரஷ்ய வல்லரசுகளுக்கிடையே

வினாக்கள் இல்லாத விடைகள்

J. சித்திக்கீன்

மர்ழியாவால் இன்னும் தன்னிலையை உணர்ந்து கொள்ள முடியவில்லை. எல்லாம் முடிந்து விட்டது. ஆம் முடிந்தே போய் விட்டது. பத்து வருட இல்லற வாழ்க்கை அவளுக்குக் கொடுத்த பரிசு 'தலாக்' என்னும் விவாக விடுதலைதான். 'நான் தனித்து விட்டேனே! நான் தனித்து விட்டேனே' என்று எண்ணும் போது அவளது இதயத் துடிப்பு மெது மெதுவாக நின்று கொண்டு போனது. தான் பெற்ற அன்புச் செல்வங்களுக்காக வாழ்வதா? அல்லது தன் மேல் திணிக்கப்பட்ட தண்டனைக்காக சாவதா? என்று முடிவு எடுத்துக் கொள்ள முடியாத கொடூரப் போராட்டம்! தான் நிரபராதி என்று, வேண்டாம் என்ற கணவனுக்கோ, வேற்றுமையாய் பார்க்கும் உறவினர்க்கோ சொல்லி விளங்கப்படுத்த முடியாத நிலை வெள்ளை தான் பெரிசாய்த் தெரியும் இந்த சமூகத்தின் வெற்றுக் கண்ணுக்கு வேறென்ன தெரியப் போகின்றது:

மர்ழியா படித்தவள்; பண்பானவள், கால சூழ்நிலையின் மாற்றத்திற்கமைய தன் பெற்றோரின் விருப்பத்தால் முகமட்டை திருமணம் செய்து கொண்டாள். புடவை விற்பனை நிலைய மொன்றில் விற்பனையாளனாகக் கடமையாற்றும் முகமட் அவளுக்கேற்ற மணவானையக் காணப்பட்டான். மனமொத்த தம்பதிகள் வாழ்வில் சந்தோசம் சாமரம் வீசியது. புரிந்துணர்வுகளும், விட்டுக் கொடுப்புகளும், நாம் என்ற எண்ணமும் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம் அன்பும், ஆனந்தமும் அளவளாடும். அதற்கேற்றவாறே மர்ழியா முகமட் வாழ்க்கை அமைந்திருந்தது.

காலச் சூழற்சியின் வேகம் இவர்களது இல்லறப் பூங்காவில் மூன்று பெண் சிசுக்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பூத்துக் குலுங்கின. ஆடம்பரம் என்று இல்லாவிட்டாலும் போதும் என்ற மன நிலையுடன் வாழ்க்கை வண்டி அமைதியாக நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. கால ஓட்டத்தின் ஒரு மகத்தான பிரசவிப்பு விலைவாசிகள் விண்ணைத் தொட்டுவிட்ட நிலை. இந்த வேளையில் வறுமை மெது மெதுவாக மர்ழியாவின் மஞ்சனையிலும் கொஞ்சிவரத் தொடங்கியது.

தேவைகள் நிறைவேற, நிறைவேற மனித ஆசைகள் குறைவ தில்லை. இது ஒரு பொருளாதாரத் தத்துவம், என்றாலும் நடை முறை உண்மையாகும். 'மாதக்கூலி வருமானம் போதவில்லை. எந் நாளும் கூலிக்கடையில் தானா நிற்பது. நாமும் உழைத்து முன்னேற வேண்டாமா' என்ற எண்ணம் முகமட் மனதில் முளையிடத் தொடங்கி முடிவாக இவ்வாறு வந்து நின்றது.

'மர்ழியா நாம கல்யாணம் முடித்து பல வருசம் ஆகிவிட்டது நமக்கு எல்லாமே பெண் பிள்ளைகள், இப்படியே இருந்தா நாம முன்னேற முடியாது. அதனால் ஓர் இரண்டு வருசம் வெளிநாடு போக முடிவு செய்துள்ளேன். பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று தான் விளங்கவில்லை' என்று முகமட் கூறினான். 'என்ன சொல் றிங்க, நீங்க இல்லாம எப்படி நான் பிள்ளைகளோடு தனியா இருப்பது. இப்ப நமக்கு வார வருமானம் போதும். இறைவன் நேரம் வரும் போது எல்லாவற்றையும் சரியாக்குவான். இந்த எண்ணத்தை விட்டு விடுங்கள்' என்று மர்ழியா கூறினான்.

முடிவு வித்தியாசமாய் அமைந்திருந்தது. முகமட் வெளிநாடு போவதாக தான் எடுத்த முடிவை மாற்றவில்லை. வெளிநாடு செல்வதற்காக பணத்திற்கு அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தவன் ஒரு நான் இவ்வாறு மர்ழியாவிடம் சொன்னான். 'மர்ழியா நான் போகத்தான் ஐயுறுபது ஆயிரம் தேவைப்படும். பெண்கள் போக இலவசமாகவே அனுப்புறாங்களாம். சவுதியில் வீட்டுப் பெண் களுக்கு நிறைய வேலைவாய்ப்பிருக்காம். நான் யோசித்துப் பார்த் தேன் என்னாலும் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. 'அதனால்' பேசிக் கொண்டு போன கணவனை மர்ழியா இடைமறித்தாள். அவன் தொடர்ந்தான் 'நம்ம ஊருல எத்தனையோ சின்னப் பொண் ணுங்களெல்லாம் போய் இருக்காங்க பிள்ளைகளை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். ஓரிரண்டு வருசம் நீங்கள் போய் வாரதில் எனக்கு எந்தவித ஆட்சேபனையும் இல்லை மர்ழியா'. முகமட் இவ்வாறு சொல்வான் என்று மர்ழியா எதிர்பார்க்கவில்லை

அவளால் ஜீரணித்துக் கொள்ளவும் முடியவில்லை தன் கண வனா இப்படி சொல்கிறார்? என்று அவளால் நம்முடியவில்லை. காரணங்கள் காட்டி மறுத்ததால் வீட்டில் கணவன் மனைவிக்கிடையில் வாக்குவாதம் வரத் தொடங்கியது. கடைசியில் மர்ழியா சலுதி போகிறதென முடிவாகி விட்டது. படிக்கும் காலத்தில் மனைவியை வெளிநாடு அனுப்பும் ஆண்களுக்கு எதிராக நடத்த நாடகங்கள் கலந்து கொண்ட பட்டி மன்றங்கள், வெளிநாடு போக வேண்டாம்

பெண்ணே தாய்நாடே சொர்க்கமடி கண்ணே என்றெல்லாம் இயற்
றிய கவிதைகள் இவையெல்லாம் அரங்கேறிய அந்த இனிய நாட்கள்
எல்லாம் கண்ணுக்குள் வந்து மின்னிச் சென்றன வீடு, வாசல்,
சொத்து, சுகம் பெற்று தமக்கென்று ஒரு வாழ்க்கை தேடிக்கொள்ள
கன்னியாய் பறந்து சென்ற எம் இளைய பெண் சமுதாயம் கண்
னீரும் கையில் குழந்தையுமாய் திரும்பி வந்து தம் வாழ்க்கையை
சிறு கதையாய் முடித்துக் கொண்ட பரிதாப உண்மைகள், வெளி
நாட்டு மோகங்கள் செய்த மாயங்களால் பல குடும்பங்கள் சீரழிந்து
சின்னா பின்னமாய்ப் போய்விட்ட சம்பவங்கள் எல்லாம் மர்ழியாவை
எச்சரித்தன. இருப்பினும் விதியோ, சதியோ உறவுகளைப் பிரிந்து
அவள் பறந்து சென்று விட்டாள்.

நாட்களும் 'ஜெட்' வேகத்தில் பறந்து கொண்டிருக்க அவள்
அனுப்பும் 'செக்' முசமட்டின் கையில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.
புதிய மனிதர்கள். தெரியாத பாசை இவற்றுக்கிடையில் 'முக்காட்
டுக்குள்' மெளனித்து இருந்த எமது பெண்களாம் பல மாற்றங்களும்
பல வடிவங்களும் பெற்று புதினங்களாகத்தான் இங்கு திரும்பி வரு
கிறார்கள். இவற்றுக்கு மத்தியில் மர்ழியா வித்தியாசமாய்க் காணப்
பட்டாள். இரண்டு வருடங்கள் எப்போது முடியும் என்று காத்திருந்த
போது அவளது உடல் நிலையில் புதிய மாற்றம் ஏற்பட்டது.
விளங்கிக்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் அவள் இருந்த போது
அவளது எஜமானன் அவளை நாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டான். பணம்
இல்லாவிட்டாலும் நாட்டுக்கு வந்தது அவளுக்கு மிகசந்தோசமாய்
இருந்தது. கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பிறகு திரும்பிப் போனால் சரி
என்ற எண்ணத்தில் முகமட் முகம் மலர்ந்தான்

நாட்கள் சில நகர்ந்தன மர்ழியாவின் உடல் நிலை மீண்டும்
மோசமாகியது. அவளது கணவன் அவளை மருத்துவ மனைக்கு
அழைத்துச் சென்றார். அவளைப் பரிசோதித்த வைத்தியர் நீங்கள்
இன்னும் ஏழு மாதத்தில் தாயாகப் போறீர்கள் என்று முகம் மலர்
வுடன் கூறினார். இமயமலையை அவள் மேல் ஏற்றி வைத்தது
போல் இருந்தது மர்ழியாவிற்கு. எச் சந்தர்ப்பத்தில் இது நடந்தது.
அவளுக்கு விளங்கவில்லை. அரபியா, அடிமையா, யார் காரணம்
எந்த சூழ்நிலையில் தனக்கு இவ்வாறு ஏற்பட்டது என்று அவளால்
கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

மர்ழியா போன்றவர்களுக்கு மட்டுமல்ல பல பெண்களுக்கு இப்
படியான நிலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. பணத்திற்குள் உருண்டு புரள்
பவர்களால் தொழிலுக்காக போகும் பல அயோக்கியர்களால்

அடிமைகளாய் விற்கப்படும் எம் பெண்கள் சுய நினைவு இல்லாத நிலைகளில் கூட இவ்வாறு இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். திட்டமிடப்படும் தப்புக்கள் உருப் பெறும் போதுதான் இந்த அப்பாவிகள் பாவிகள் ஆக்கப்படுகிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் பணம் தேடுவதற்காய் மாணிக்கங்களாய் காக்க வேண்டியவர்களை விலை பேசி அனுப்பி விட்டு அவர்கள் மாடாய் உழைத்து அனுப்பும் செல்வத்தில் கொழுத்து விட்டு இப்படியான தவறுகள் நடந்து அவர்கள் வரும் போது எமது சமூகம் தள்ளிவைத்து விடுகிறது. வாழும் போதே செத்து விட்டதாய் வெள்ளை உடுத்து விடுகிறார்கள். புரையோடிப் போன புண்கள் புதுப்பிக்கப்படுமா!

மூன்று குழந்தைகளுக்கு தாயாகிப் போனவளால் தானறியாமல் ஏற்பட்டது இது என்று தன் கணவரிடம் சொல்ல முடியவில்லை. ஆயினும் முடியுமான வரை சொல்லிப்பார்த்தாள். கெஞ்சினாள். முடிவு விவாகரத்தாய் போய் விட்டது. கெட்டுப் போனவள் என்ற பட்டத்துடன் உற்றார் கண்ணுக்கும் அசிங்கமாய் போய் மர்ழியா ஒரு மூலையில் முடங்கிக் கிடக்கிறாள். அவள் என்ன முடிவு எடுப்பாள்? என்ன முடிவு எடுத்தாலும் இந்தத் தவறுகள் திருத்தப்படுமா? பாவிகளாய் சிகப்புக் கோடு போடப்பட்ட எம் அப்பாவி களுக்கு பன்னீர் தூவும் அரங்கேற்றம் கிடைக்குமா? உணர்ச்சியுள்ள ஜீவன்கள் வெளிநாடு செய்த மாயத்தால் ஊமையாய்ப் போய் விட்டார்கள். சொல்லப் போனால் இவர்கள் இங்கு வினாக்கள் இல்லாத விடைகளே!

(முற்றும்)

படித்துச் சுவைத்தவை

செல்வி: சி. விஜயா
வந்தாறுமுலை.

இறைவன் என்னும் பொருள் உடைக்கப்பட்டு பல மதங்கள் எனும் (சக்திகளாக) துண்டுகளாக தொங்குகின்றன, தொங்கும் துண்டுகளை ஒன்றிணைத்து ஒட்டிபார் இறைவன் (கடவுள்) எனும் பூரண பொருள் வெளிப்படும், புலப்படும்.

உன் உள்ளம் கள்ள மலராக பூத்திருக்கும் போது இறைமேனியில் வெள்ளை மலரைச் சாத்திப் பூஜிக்காதே, அதேவேளை உன் உள்ளம் வெள்ளை மலராக இருக்குமாயின் இறைமேனிக்கு கள்ள மலரைச் சாத்தினாலும் கருணை கிடைக்கும்.

“பாரதியும் வள்ளுவனும் பாடிடும் பெண் நீ”

— எஸ். சிவலிங்கம் —

தை, தை, என தாளமிட தையல் வருவாளோ.
 மை பூசிய விழிகளிலே மையல் தருவாளோ.
 மாசி மாத மண மலர்கள் கொய்து வருவாளோ.
 ஆசி வேண்டி ஆண்டவனை நாடி வருவாளோ.
 பங்குனிமீல் பனி பெய்யும் பருவ வேளையிலே.
 சங்கம் தந்த தமிழ் கன்னி சாந்தி தருவாளோ.
 சித்திரையில் புத்தாடை புனைந்து வருவாளோ.
 சித்திரத் தேர் அசைவது போல் அன்னம் வருவாளோ.
 வைகாசி வெயிலதனில் வாடி இருக்கையிலே.
 சைகையிலே கதை சொல்ல உள்ளி வருவாளோ.
 ஆனியிலே வருவதென்றாய் அன்பே ஆருயிரே.
 ஆடியிலும் ஆடிட நீ வந்தாயா கண்ணே.
 தாவணியோ அலை நெழிய சருகை பளபளக்க
 ஆவணிதான் வந்தாயா ஐயோ; என் செய்வேன்-
 புரட்டாதி பிறக்கையிலே புதுமலர் பூத்ததம்மா.
 வரட்சியினால் பிளந்த நிலம் வாயை மூடுகம்மா.
 ஜப்பசியில் மழை பொழிய அகிலம் சிரிக்குதம்மா.
 எப்பசியும் தீரவில்லை, ஏங்குகிறேன் அம்மா.
 கார்த்திகையின் பனி மலரே, மயிலே மாங்குயிலே.
 வார்த்தையினால் கவிபாட விரைந்து வருவாயோ.
 பாரினிலே நீ உயர்ந்த பசுந்தமிழ் - கன்னி
 பாரதியும் வள்ளுவனும் பாடிடும் பெண் நீ.
 கார்குழலில் கவி மலர்கள் சூடிடுவேன் வாராய்.
 மார்஑ழியின் இசை மழையில் இணைந்திடுவோம் வாராய்.

வாழை

இன்று நம் அன்றாட வாழ்வில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுபவற்றில் வாழையும் ஒன்றாகும். மங்கல காரியங்களுக்கும், அமங்கல காரியங்களுக்கும் வாழை மரமே தன் வாழ்வை அர்ப்பணிக்கின்றது. தோரணத்திலும் பூசைகளிலும் அது போன்ற சகல நிகழ்வுகளிலும் வாழைப்பழம் தன் முக்கிய பங்கை ஆற்றுகின்றது. மகாத்மா காந்தி வெள்ளையர்களிடம் “நாங்கள் சாப்பிட்ட பாத்திரத்தை ஏறிந்து விடுவோம்! மறுமுறை அதில் சாப்பிட மாட்டோம்” என்று பெருமை பேசி வறிய நாட்டையும் செல்வந்த நாடாக அவர்களை கற்பனையில் வைத்தார். வாழை இலை மூலம் இப்படிப் பல பெருமைகளை தாங்கி நிற்கும் வாழையின் உள்விடயங்களைப் பற்றி பலரும் தெரிந்திருப்பதில் நியாயமில்லைதான். இருந்தும் அவற்றை மற்றவர்களுடன் பகிர்வதில் எதுவித தவறும் இல்லையே!

வாழைத்தண்டு

இது உடலின் மேல்தோலைப் பராமரித்து, சொறி, சிரங்கு ஏற்படுவதை தடுக்கும். உடலில் உரோமம் சென்று இரைந்து பேதியாவதை நிறுத்தும். சிறுநீர்ப்பையில் உண்டாகும் கற்களைக் கரைக்கும் ஆகாரப்பையிலுள்ள சிறு கற்களைக் கரைத்து வெளியேற்றி விடும். குலை போட்ட வாழைமரத்தை வெட்டும் போது அடிப்பகுதியிலுள்ள தண்டை வெட்டி எடுத்து வாரம் இரு முறை கண்டல் செய்தும் பைகுர்பகுப்புடன் கலந்து சமைத்தும் தனியாகவும் சமைத்தும், சாப்பிடுவது உடலுக்கு நல்லது.

வாழையிஞ்சு

இது சீதபேதியைக் குணப்படுத்தி அதிகமாகப் போகும் சிறுநீரைக் கட்டுப்படுத்தி அளவுடன் இறக்கச் செய்யும், வயிற்றிலுள்ள புண்களை ஆற்றி உடலுக்கும் நன்மை தரும்.

வாழைப் பூ

“சமையலுக்கு உதவும் பூ என்ன பூ? “வாழைப்பூ” என்று சொல்லதை விட மருத்துவத்திற்கு உதவும் பூ வாழைப்பூ என்று சொல்லதே பொருத்தமானது. இது இரத்த மூலத்தைக் குணப்படுத்தும். பைத்தியத்தைத் தெளிவிக்கும். வெள்ளை வெட்டை நோய் இருமல் என்பனவற்றைக் குணமாக்கும், கை, கால் எரிச்சலை நீக்கும் தாது விருத்தியாதலைத் தூண்டும். கபத்தை உடைத்து வெளியேற்றும்.

வாழைக்காய்

இது பித்த வாந்தியை நிறுத்தி இருமலைக் குணமாக்கும். உடல் உஷ்ணத்தைத் தவனித்து இரத்தத்தை விருத்தி பண்ணும். பைத்தியத்தை தெளிவித்து உமிழ் நீரை அளவுடன் சுரக்கச் செய்யும். உடலுக்கு பலமும் தரும். இத்தகைய சிறப்புடைய வாழையை நாம் நம் அன்றாட உணவில் சேர்த்துக் கொள்வது அவசியம். வாழைப் பழம் கூட மருத்துவத்தில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சகலரும் அறிந்தது. ஆகவே நம் வீட்டில் ஆளுக்கொரு வாழைமரம் நட்டு அதன் பயனைப் பெறுவோமாக.

தமிழரது முருகவழிபாடு சங்க இலக்கியத்தை அடிப்படையாக கொண்டது

● பெ. அருள்நாயகி

ஆதி திராவிடமக்கள் வழிபாட்டுத் தெய்வமாக விளங்கிய முருகன் ஆரம்ப காலத்தில் அவர்களால் எத்தகைய சூழ்நிலையில் எவ்வாறு போற்றித் துதித்தார்கள் என்பதனை சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. தமிழகத்தில் ஆரியக் கலப்பு ஏற்படும் முன்னர் முருக வழிபாடு தனித்துவம் பெற்று இருந்தமையையும் அதன் பின்னர் ஆரியரின் தெய்வமாகிய ஸ்கந்தனுடன் முருகன் ஒன்றாக மதித்து வணங்கப்பட்டமையும் சங்க இலக்கியங்கள் எடுத்து விளக்குகின்றன. எனவே தமிழர்களது தமிழ்க்கடவுள் எனப்போற்றப்படும் முருக வழிபாடானது சங்க இலக்கியத்தளத்திலே தோற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதனை அவ்விவக்கிய ஆய்வின் மூலம் கண்டறிய முடிகின்றது.

சங்ககால நூல்களான தொல்காப்பியம், அகநானூறு, புறநானூற்றிலும் பிற்கால இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப்படை பரிபாடல் கலித்தொகை போன்ற நூல்கள் முருகக்கடவுளின் தோற்றம் பண்பு பற்றியும் வழிபடுமுறை பற்றியும் எடுத்து விளக்குகின்றது.

ஆதியில் செஞ்ஞாயிற்று செவ்வொளியினை கடவுளாக மதித்த தமிழர் அச்சிவப்பு நிறத்தைக் கடவுளாக மதித்துப் படைத்து "சேயோன்" என்ற நாமத்தைக் கொடுத்தனர். இதுவே தமிழ் மொழியில் கடவுளுக்கென்று பன்மைத் தமிழ் மக்களால் இடப்பட்ட முதற் பெயராகும். இவ்வாறு "சேயோன்" என்று வழங்கி வந்த தமிழ்க் கடவுள் பின்னர் முருகு - முருகன் எனவும் அழைக்கப்பட்டான். காலக்கதியில் முன்னச்சேயோன் பின்னர் சிவனுக்கு மகனாகவும் ஆக்கப்பட்டான் என்று "இளவழகனார்" கூறுவது பொருத்தமுடையதாகும்.

தொல்காப்பியச் சூத்திரங்களுக்கு உரை செய்த நச்சினாக்கியார் செய்த உரையின் மூலம் குறிஞ்சித் தெய்வம் "செங்கோன் முருகன்" என்பதனை பின்வரும் தொல்காப்பியச் சூத்திரம் எடுத்து விளக்குகின்றது.

“சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்” என்பதாகும். எனவே குறிஞ்சி வாழ் தமிழர்களின் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையவனாகவும் அவர்களின் இன்பதுன்பங்களில் ஈடுபாடு உடையவனாகவும் குறிஞ்சிக் குமரனாகிய முருகன் விளங்கியிருக்கிறார்.

குறிஞ்சி நிலமானது பயங்கரமான இயற்கைச் சக்திகளை உடைய ஒரு பகுதி, எனவே அங்கு வாழ் தமிழ் மக்கள் தம்மைப் பாதுகாப்பதற்காக தங்களுள் ஒரு குறிஞ்சி மகனைத் தலைவனாகக் கொண்டனர். அத்தலைவனுக்கு தங்களை காப்பாற்றும் பொருட்டு வேல் கொடுத்தனர். எனவே தங்களை இயற்கையின் தீயசக்திகளிடம் இருந்து காப்பாற்ற நியமிக்கப்பட்ட குறிஞ்சித்தலைமகளை காலக்கதியில் மக்கள் தெய்வமாக மதித்தனர், பின் அவனது தோற்றத்தில் முருகனை சிருட்டித்தனர். அதனாலே சங்கால இலக்கியங்களில் குறிஞ்சி முருகன் வேல் தரித்த முருகனாக காட்சி தருகின்றான் என தொல்காப்பியம் எடுத்து விளக்குகின்றது. மேலும் குறிஞ்சித் தலைவன் குறிஞ்சி நிலத் தலைமகளை காதலித்து கடிமணம் பூண்ட வரலாற்றினை (முருகன் வள்ளி திருமணம்) முதன்முதல் தொல்காப்பிய சூத்திரம் எடுத்து விளக்குகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான புறநானூற்றிலும் முருகவழி பாடு பற்றிய குறிப்புகளண்டு. சங்ககாலத் தமிழ் மக்கள் கொற்றவை, முருகன் முதலிய தெய்வங்களை வணங்க வந்த போதும் ஆண் தெய்வமாகவும், போர்த் தெய்வமாகவும் முருகன் போற்றப்பட்டு இருப்பதை அகநானூறு, மலைபடுகடாகம், பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகிய இலக்கியங்கள் முருகனைச் செழுமிசையான் எனக் கூறுகின்றது. மலைபடுகடாகம் முருகனை “வெல்லும் போரை வல்ல முருகன்” எனச் சிறப்பிக்கின்றது. வெற்றித் தெய்வமான கொற்றவையை முருகனின் தாய் எனவும் அவளை “போர்க் கொற்றவை சிறுவ” எனத்திருமுருகாற்றுப்படை சிறப்பிக்கின்றது.

முருகவழிபாடு பற்றி மேலும் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடும் போது முருக வணக்கத்திற்கு காரணமாய் இருந்தது வேலன் வெறியாடல் ஆகும். மடையன். மன்றவேலன் என்பன போன்ற சொற்றொடர்களை இவ்விலக்கியத்தில் காணலாம் பழந்தமிழ் மக்கள் தடைகளைத்தாண்டவும், வெற்றி பெறவும், நோய்தீர்க்கவும் வேலன் வெறியாடி வருவது முருகன் என்ற தெய்வம் என மக்கள் நம்பினர். மேலும் தொல்காப்பியம் இவன் ஒருநிலத் தெய்வமாகப் போற்றப்படவில்லை ஆனால் முருகன் குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாகப் போற்றப்பட்டான் எனவும் முருகனுக்கு கோயில் இருந்தது என்பதனை.

“ஆறுமுக செவ்வேள் அனிதிகழ் கோயில்” எனவும் சிவனது மகன் “செவ்வேள்” என மக்கள் நம்பி வழிபட்டனர் என தொல்காப்பிய 5ம் சூத்திரம் எடுத்து விளக்குகின்றது.

அகநானூறு முருக வழிபாடு பற்றி குறிப்பிடும் போது “போரை விரும்புவன் போர் வன்மை மிக்க முருகன் எனவும் போருக்கு செல்லும் அரசனின் சேற்றம் முருகனின் வெட்சிக்குப் பல இடங்களில் ஒப்பிடப்படுகின்றது. வருந்துதலை உடைய முருகனின் கோயில் ஒன்று பற்றியும் புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.

மேலும் சங்க இலக்கியங்களில் ஒன்றான பரிபாடலின் எழுபது பாடல்களுள் முப்பத்தொரு பாடல்கள் முருகனைப் போற்றுகின்றன முருகனை “செவ்வேள்” எனப்போற்றுகின்றது. அக்கால மக்கள் முருகனிடம் அருளையும், அன்பையும் அறத்தையும் கோரினர் என்பதற்கு பின்வரும் பரிபாடல் சான்று பகர்கின்றது.

“யாம் இரப்பவை

பொருளும், பொன்னும் போகமுமல்ல

- நின் பால்

அருளும், அன்பும், அறமும் மூன்றும்

உருளினக் கடம்பின் ஒலி தாராயோ” என்பதாகும்

சங்ககால பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப்படை ஆரிய, திராவிட கலப்பினால் முருகனது உருபஅமைப்பில் தொல்காப்பிய முருக வழிபாட்டில் இருந்து வேறுபடுகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையில் ஆங்கெழுகடவுட் புதல்வன். வானோர் தானைத் தலைவன் என்னும் பல பெயர்களையும் முருகனுக்கு கொடுத்து முருகனை ஆரியக்கடவுளாக்கி இருக்கிறார்கள் நக்கீரர் ஆறுமுகங்களின் இயல்பு பற்றியும், பன்னிரெண்டுகைகளின் இயல்புகள் பற்றியும் திருச்சீரவைவாயில் ஆறுமுகம் அமைந்திருக்கும் அழகு ஆகியவற்றை திருமுருகாற்றுப்படை சிறப்பித்துத்தருகின்றது.

எனவே இன்று இந்தியாவிலும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும் குறிப்பாக ஈழத்தில் மக்களால் போற்றப்படும் கடவுளை முருக வழிபாட்டு மரபானது சங்கரரது இந்துமதப்பிரிவுகளில் ஒன்றான கௌமார மதப்பிரிவினைத் தோற்றுவிப்பதற்கு சங்க இலக்கியமே அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது எனலாம்.

நீரியல்

M. வர்ணகுலசிங்கம் BA. MA. Geo.

உதவி நூலகர்/பகுதி நேர விரிவுரையாளர்,
கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

நீரியல் பற்றிய ஆய்வுகள் அல்லது கிந்தனைகள் 16ம் 17ம் நூற்றாண்டுகளில் முக்கிய இடம் பெற்றது. 16ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் நீரியல் பற்றிய விளக்கங்கள் அவ்வளவு தெளிவு பெறவில்லை என்றே கூற வேண்டும். பிற்பட்ட காலங்களில் நீரின் தோற்றம் பல அறிஞர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடு இத்துறையை வளர்ச்சி பெற வைத்தது. 16ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இலினோய்ட் என்பவர் சமுத்திரத்து நீரானது ஆவியாக்கம் காரணமாக மலையுச்சிக்கு கொண்டு செல்லப்படுகின்றது என்றும், அவ்வாறு கொண்டு செல்லப்படும் போது மலையுச்சியில் உப்பு படிய விடப்படுகின்றது என்றும் ஒரு மேலெழுந்தவாரியான கருத்தை முன்வைத்தார். இத்தகைய கூற்று நீரியத்துறையில் ஆவியாக்கம் பற்றிய ஒரு கருத்தை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்தது. இக்கால கட்டத்தில் இது தொடர்பாக ஆதாரப்படுத்தப்பட முடியாத பிற்போக்கான கருத்துக்கள் பலவும் முன்வைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக நீருற்றுக்கள் மூலம் வெளிவருகின்ற நீரானது மழை வீழ்ச்சியினால் பெறப்படுவதில்லை என்றும் கடலில் இருந்து தரைப்பகுதிக்கு செலுத்தப்பட்டு வெளிவருகின்றதென்றும் விளக்கப்பட்டது. இக்கருத்தின் விளக்கமானது மலையில் பெறப்படும் நீரானது கூடியளவிற்கு ஆழத்திற்கு செலுத்த முடியாததாகும். இதைத்தவிர தரைப்பகுதியில் காணப்படும் பாரிய நீர்த்தேக்கங்களும் ஊற்றுக்களுக்கு நீரை வழங்குகின்றன என்று கருதப்பட்டது.

நீரியல் ஆய்வின் முன்னோடிகளான பிரான்சீஸ் பெளதிகவியலாளர்கள் (Perrault) பெரோல்ட் (1608 - 1680) (Merriotte) மறியோட் (1620 - 1684) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். ஆங்கில அறிஞர்களில் (Edmond Hally) எட்மன் கலி (1656 - 1742) என்பவர் முக்கியம் பெறுகின்றார். இவரின் நீரியல் பற்றிய ஆய்வு அக்காலத்தில் கூடிய முக்கியத்துவம் பெற்றது. கரோலட் உம், எட்மன் கலியும் சேர்ந்து சீன் வடிநிலத்தில் மழைவீழ்ச்சி, நீர்வெளியேற்றம் என்பவற்றை கண்டறிவதில் அக்கறை செலுத்தினர் ஆனால் இவ் ஆய்வுகள் செப்பனற்ற முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டவையாகும். அதே நேரம் எட்மன் கலி சமுத்திர நீரோட்டம், ஆவியாக்கம் என்பவை பற்றி ஆராய்ந்தார்.

பரம்பல் நோக்கில் நோக்கும் போது நீரியலானது நீரியல் வட்டம் என்கின்ற ஒரு சுற்றோட்டத்தில் எவ்வாறு செயல்படுகின்றதென்றும் அதன் மூலமாக புவி மேற்பரப்பின் நீரின் பயன்பாடு, நீரின் செல்வாக்கு, அது எவ்வாறு பரந்து மேற்பரப்பில் காணப்படுகின்றதென்றும் நோக்குவதாகும். புவிமேற்பரப்பில் காணப்படுகின்ற நீரானது திண்ம, திரவ, ஆவி என்பவற்றுடன் விஞ்ஞான ரீதியாக நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. இதன் காரணமாக நீரியல் துறையானது சமுத்திரவியல், வளிமண்டலவியல் போன்ற துறைகளுடன் இணைந்ததாகவும் காணப்படுகின்றது. மனித வாழ்க்கையில் நீரானது அத்தியாவசிய தேவையாக அமைவதால் புவியின் மேற்பரப்பில் நீர்வளத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பல்வேறுபட்ட நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது தவிர்க்க முடியாததும் அத்தியாவசியமானதாகும் திண்ம, திரவ, வாயு இந்த 3 வடிவங்களும் பாசுபடுத்தப்படுவதில் வெப்பம் அடிப்படையிலான மூலமாக விளங்குகின்றது. வெப்பம் 32° க்கு குறையும்போது நீராவி திண்மமாகின்றது. அதை விட கூடும் போது திரவமாகவும், திரவம் வாயுவாகவும் மாறும். வெப்பம் காரணமாக நீரானது ஆவியாக்கத்திற்கு உட்படுவது நீரியலில் ஆரம்ப செயற்பாடாக அமைகின்றது. H₂, O₂ என்ற இரு மூலகங்களின் சேர்க்கையினால் தோன்றுகின்ற நீரானது வெப்பத்தின் காரணமாக உருமாற்றம் அடைகின்றது. அதே சமயத்தில் நீரியலில் பௌதீகத்தன்மையின் ஆதிக்கத்தையும் உணர முடிகின்றது.

புவியின் 71% சமுத்திரமாகவும் 29% நிலமாகவும் காணப்படுகின்றது. புவிக்கோளத்தின் மொத்த நீரில் 97% சமுத்திர நீராகவும் மிகுதி 3% நன்னீராகவும் காணப்படுகின்றது. இந்த 3% இல் 75% முனைவுப்பகுதிகளின் பனியாகும். மிகுதி 25% இல் 2500' உயரம் வரையில் 11% மும், 2500' - 12500' வரையில் 14% மும் காணப்படுகின்றது. பொதுவாக ஆறுகளில் 0.03%, ஏரிகளில் 0.3% மண்ணில் 0.06% வளிமண்டலத்தில் 0.035% மும் காணப்படுகின்றது.

சமுத்திரம்	நன்னீர் 3%			
97%	மண்	வளி	ஏரி	பனிக் கட்டி 75%
	0.06%	0.035	.03%	
	ஆறு 0.03%			
	0' - 2500' - 11%			
	2500 - 12500' - 14%			

(தொடர்ந்து ஊறும்)

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி இல. 16

1		2	3	4		5
		6				7
8	9			10		
11				12		
13		14		15		16
17						18
	19			20		

இப்பத்திரத்தில் நிரப்பி அனுப்பப்படும் விடைகள் மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

“குறுக்கெழுத்துப் போட்டி” - இல: 16

பிரதம ஆசிரியர்
கிழக்கொளி
விவசாய பீடம்,
கிழக்கு பல்கலைக்கழகம்
செங்கலடி.

முடிவு திகதி

1998 - 04 - 30

இடபிருந்து வலம்

1. அரசியல் முதலிய காரியங்களை தனித்து நிர்வகிப்பவனின் கடைசி எழுத்தைக் காணவில்லை.
2. ஒரு வகைப்படை.
3. தனு, கரண, புவனத்திற்கு அடுத்தது
4. செய்கை
5. மீன் நண்டில் மட்டுமல்ல கணிதத்திலும் காணப்படும்.
6. நமது பிரதான உணவு மாறிக்கிடக்கிறது.
7. தாவி நடத்தல், பிராணிகளையும் எடுக்கலாம்?
8. மனவுறுதியுடையவன்.
9. தூண். குழப்பி விட்டது.
10. வேள்வி கடைசி எழுத்து மறைய, மாறிவிட்டது.
11. மாடு மேய்வது, மாறிவிட்டது.
12. கூர்மை.

மேலிருந்து கீழ்

1. புத்தியாக நடத்தலைக் குறிக்கும்
2. தர்க்கம், ஒருவகை நோய்
3. அலை
4. இறப்பிற்கு மட்டும் முன்னர் தற்போது மருத்துவம், விவசாயம், மீன்பிடி
5. சொத்தை, உடல் வலிமையற்றவன், உபயோகமற்றவன்
6. சோதனை செய்பவர்
7. சூதிரை அலறல்
8. தேங்காயில் காணப்படும்
9. எருமை தலைகீழாக

அடுத்த இதழில்

பேராசிரியர் கா: சிவத்தம்பி எழுதும் க. பொ. த.
உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கான கட்டுரை.

விரிவுரையாளர் K. தம்பையா எழுதும் சர்வதேச
நிறுவனங்கள் - நோக்கங்களும், தொழிற்பாடுகளும்.

விரிவுரையாளர் S மோகன்ராஜ் எழுதும்
இணையம் (INTERNET)

விரிவுரையாளர் திரு. ந. லோகேஸ்வரன் எழுதும்
வணிகக்கல்வி (புதிய பாடத்திட்டம்)

விரிவுரையாளர் திரு. சு. ஜெயசந்திரன் எழுதும்
“ திருவாசகமும் தேம்பாவணியும் ” - ஒரு தொகுதி
நிலை நோக்கு.

உங்கள் பிரதிக்கு முந்துங்கள்

E - MAIL

ஆசிரியர் : முன்னரெல்லாம் எப்படி செய்திகள்
அனுப்பினார்கள்?

மாணவன் : புறா மூலம் சார்!

ஆசிரியர் : தற்போது!

மாணவன் : ஈ மூலம் சார்!

ஆசிரியர் : மடையா கொசுவும் செய்தியை எடுத்துச்
செல்லுமா

மாணவன் : அதாவது E - MAIL மூலம் சார்!

WITH BEST COMPLIMENTS
FROM

SINGER SHOW ROOM BATTICALOA

உங்களுக்கு தேவையான அனைத்து வீட்டுப்
பாவனைப் பொருட்கள் இரும்பு மற்றும் மரத்தள
பாடங்கள், உழவு இயந்திரங்கள், விவசாய உப
கரணங்கள், மின் இயக்கிகள் அனைத்தும் இலகு
தவணை அடிப்படையில் கொள்வனவு செய்யலாம்.

உத்தரவாதம்

விற்பனைக்குப் பிந்திய சேவை
SINGER
YOUR FAMILY COMPANY

With Best Compliments From :

SIVA PHARMACY

DISPENSARY

ESTABLISHED IN 1977

DISPENSING CHEMISTS & DRUGS

PRESCRIPTION DISPENSES BY

QUALIFIED PHARMACISTS.

Prop : **DR. S. SUNDARALINGAM**

SIVA PHARMACY

No : 1 Super Market,

Chenkalady.